

ପ୍ରମାଣିତ ପଦ୍ଧତିକ ବିଃ ସ ଏଲ୍-
ଓଲାଇ
ପ୍ରମାଣିତ ପଦ୍ଧତି ବିଃ ଏ, ବ ଏଲ୍-
ଓଲାଇ
ପ୍ରମାଣିତ ପଦ୍ଧତି ବିଃ ଏଲ୍-
ଓଲାଇ

୪ ଏକଳ ମାତ୍ର—ମୁଣ୍ଡରକ୍ଷି ଲବ
ମେଣିନ୍ଦି ଗୋମତୀ—ମହାଜନ
୫ ଧ୍ୟାନବିଦୀ ଜୀ—କରିବଳ
୬ କର୍ମମନ୍ଦିର ସାତ୍ତ୍ଵ—ମହାଜନ
୭ କାନ୍ତାରୀ ସନ୍ତ୍ୟାମୀ ପୁରୀ—ମହାଜନ

ହାତ୍ମକ ଓ ସେବା ସଂଗ

ମହାପତ୍ର ସବୁ
ଯଜ୍ଞ କାମରେ ନାୟକ କଷ୍ଟମାଳିରଥ
କୋଦମ୍ବ ନାଟ୍ୟ ପଦବର୍ଣ୍ଣର କର ଯେଉ
ଚତୁରାଂଶୁଲୀ ପଦବର୍ଣ୍ଣର ଉତ୍ତରମେ ମହାପତ୍ର
କାମାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପତ୍ର ପତ୍ରରେ
କୋଦମ୍ବ ଅନ୍ଧାକର ହୋକରୁଳ
କୋଦମ୍ବ ପଦବର୍ଣ୍ଣରେ କୋଦମ୍ବ

ନଦୋଇ ଏହି କରେ କଣେତ ସାଧନ
ଲାଗିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜାପରେ ଜୟମୁଖଙ୍ଗାଳ
ବାବୁ କହିଲେ “ହୀନ୍, ନାହିଁ କେତେ
ପଣ୍ଡିତ ଅର୍ଥକୁ ଅନର୍ଥକ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ
କହ କେବୁ ମୁଢି ରହିବାକୁ ଉପଦେଶ
ଦିଅଛୁ । ଏହି ମହାନ୍ମାନୀ ଯେ ଭଗବାନଙ୍କ
ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ ମଧ୍ୟ ବରକାର ନାହିଁ “ଅର୍ଥର
ସାଧନ । କରିବାକୁ ହେବ । ହୃଦୟ ଜାତର
ଶାସ୍ତ୍ରବଳ ଉଦୟ ଦିଗରେ ଏହି ଶେଷ
ସୀମକୁ ଘର ପରିଷ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଉଦୟ
ଦିଗକୁ ସମନ୍ଵୟ ମଧ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଆଉ ଏହିକ ସରଳ ଭାବେ ଭାଗିତରେ
ଜଗନ୍ନାଥ ଦାଶ କହି ଅଛନ୍ତି “ଧନ ଧର୍ମିନୀ
ଧର୍ମକର୍ତ୍ତା ଧର୍ମେ ପ୍ରାପନ ନିର୍ମଳି”
ଏହି ସମନ୍ଵୟ ଜନ୍ମିତାକୁ ଉନ୍ନତ
କରିବ । ଅର୍ଥ ପ୍ରତି ବିରତ ହେବା ଯେପରି
ଅନବିତ ବୈଷ୍ଣବେ ଯେପରି ଏକାତ୍ମ
ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟ ହେପରି
ମହିଳାରକ । ତେବେ ଏଅର୍ଥକ

ମେଥାର ସମାଧାନ ହେଉଛି କିପରି ?
ସମ୍ବଳଖରେଣ୍ଟି ଏକାର ପୃଷ୍ଠା ସମାଧାନ,
ଏଥରେ ପନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଚିଗାରସ ଯୁଲବ
କୁହକା ହୋଇ ଥା ଗନ୍ଧିସାମ୍ବ ଶାଣିଜ୍ଞର
ଉନ୍ନତ ବୋଲ ଘରର ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲେଣ୍ଟ
ସ୍ଵର ଦେବ । ସେ ପୃଷ୍ଠାରୁ ତେବେ
ଅମୂଳନକର ଅର୍ଥକ ଉନ୍ନତର ବି କହୁ
ଇପାମ୍ବ କାହିଁ ଥାଇ ପ୍ରଧାନରପାମ୍ବ ଆରଟ ।
ପରେ ଘରେ ଆରଟ ଗଜାଇ ପୁରେଣୀ
ବନ୍ଦହାର କରିଗାରୁ ହେବ । ଦିନ ଯୁ
ପୁଣି ଅଛୁଟ କେତୋଟି ଅର୍ଥକ ଆବନନ୍ଦର
କାରଣ ରହିଛି, ବାହା ଦୂର କରି ଯାଇ-
ପାରେ । ଗାଲ୍‌ବିକାହ ଏବଂ ଅପର-
ମିଳ ବିଶ୍ଵବୁଦ୍ଧି ଯେପରି ହିନ୍ଦୁଜୀବିରୁ
ଦିନୁମନ ଶୀଘରି କରି ଦେଇପାଇ,
ଧେରସ ବିବାହ ଶାବଦରେ ଗୌରେହତ୍ତ୍ଵା
ଓ କେତେକ ଅର୍ଥକ କୌଲିଲ ସ୍ଥାପି
ତାଇ ଦିନରା ଆଡ଼େ ଟାଣିନେଇଥିବୁ ।
ହିନ୍ଦୁରାଜ ସାରଧାଳ ହେଲେ ଅତିଶୀଘ୍ର
ତାହାର ଅର୍ଥକ ଉନ୍ନତ ଅଣିକୁ ଦେଖିବା
ଲକି ହୋଇ ଉଠିବ, ସମେତ ନାହିଁ ।
ପରି ଭାବେ ନ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁଶାଳୀ କବଳେ
ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରମରେ ନିଷ୍ଠୀ ହେବା କେବଳ
ଅଯମ୍ବକ ମାତ୍ର । ଏହିପରେ ସମ୍ବଳ
ମହୋଦୟ ଛାଇମୁହୁ ବଜାଇକ କଥାର ଧାରମର୍ମ
ତଙ୍କ ଉତ୍ସନ୍ନ ସହ କୁର୍ବାରଦେଲେ, ଏବଂ
ପରିଶେଷରେ ଛାଇମୁହୁ ଶିଖିଲ ଶାମାଦ
କାମତେବକ ପଢ଼ିଲାମୁହୁ ମହୋଦୟ ନିଷ୍ଠୀ
କାହା ଓ ସବୁତମ୍ଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଲାରୁ
ହଇଲାମ ହେଲୁ ।

କ୍ଷେତ୍ର—ପଞ୍ଚାବ ଓ ହିନ୍ଦୁ

କାମପେଦପୁରରେ
ବଳଗାର ଓଡ଼ିଆ ଥୁଏଟରଦଳ
ବଳଗାର ଦ୍ୱାରା ସାହୁର ପାତର ବଳ
କଣ୍ଠଶାର ଏକମତ ଗୀତପାଦ୍ରୀ ନାଟ୍ୟ
ମୁଦ୍ରା ଓ ଉତ୍ସବ ଏବଂ ମହିନେ ଜୁଲାଇ-
ଡେସ୍ମେର କାମପୁର ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପାତରରେ ଏହି ଥୁଏଟର ବଳ ସମ୍ମଲପୁର
ଓ ସିଂହପୁରଙ୍ଗାର ଚନ୍ଦ୍ରରମ୍ଭ ସୁର୍ବେଷ
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ ? କେନ୍ତେ ପ୍ରାନ୍ତମନ୍ଦରେ
କଣେକ ପ୍ରତିଯା ଓ କୁଳବୃତ ସମ୍ମାନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଇ ହେ କାମପେଦପୁର । ଏହି
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଅତିଲମ୍ବ
କାମପେଦ ଦର୍ଶନରେ ସମ୍ମଲପୁର ଓ ସିଂହ-

ବୁମରାଧୀ ତାବଜ୍ଞାଯୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ବନ୍ଦାଳି ଓ
ହିମ ସ୍ଥାନ ସ୍ଵରୂପ ସକଳେଣାର ଲେବେ
ଏହି ଜାଟକବଳକୁ କୁରୁତଃଙ୍ଗ୍ୟା ନବୁଦ୍ଧି ।
ଏହା—ଏହି ଜାଟକବଳ ଭାଣ ସନ୍ତୋ
ଶିଆଳାତ ଧରିବେ ବିଶେଷ ଚୌହାର
ବିଷୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଦିଲାଳୀ ଦୂରପ୍ରାଚୀ
ଏପରି କି ଏ ଅନୁନତାଧୀ ଉତ୍ସମନନ୍ଦ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରଣା ଥିଲ ତେ ଉତ୍ସାହର
ସାଥେର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କି ଅଧିକର
ବୁଦ୍ଧିଷ୍ଠତ ରଇ ଅଛଇ ନାହିଁ, ଗୀତ ଉତ୍ସାହ-
ମାନେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନାବାନ୍ତିଷ୍ଠାପନର ବିଷୟ
ଏହି ଧରଣେ ବଳର ଅଭିନ୍ୟାସ କରିବ
ସନ୍ଦର୍ଭନରେ ଉପରେତୁ କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କର ଦେ
ବୁନ୍ଧାରଣା ସନ୍ଦର୍ଭଧୂପେ ଦୂର ହୋଇଥିବା
ବିଦ୍ୱତୁମର ଉତ୍ସାମାନେ ନିଜକାରେ ଏହି
ଚୌରବରେ ଚୌରବନ ତ ଘୋଷିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ନାଟକବଳ ଏହି ଜାମାପେଦ୍ଧତିର ସମିଲନ
ପ୍ରତିକି ଭାଗମନ୍ତମନଙ୍କରେ ‘ପର୍ବତିମ’
‘ପ୍ରଫଲାଦ’ ‘ଦେଖିର୍କଳ’ ଓ ‘ରତ୍ନମୁଦାମ’

ମୋଟ କୁରିଗୋଡ଼ ହେ ଦେବାଇନାର
ବୋଲିବା କାହୁଳୁ ଅଭିନେତାମାନଙ୍କର
ଆମାଦିବ କିଧୁଣଙ୍କା ହେତୁରୁ ପ୍ରାଚୀ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟା ସମୟରେ
ଦର୍ଶକମଣ୍ଡଳୀ ମହିମାନଙ୍କର ହୋଇଥାଏ ।
ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟାନ ଚର୍ଚାବଂଧା କମେ ଘରୁଥିଲା ।
ଜୀମ୍ସେବ୍ୟାରରେ ଝୋଖ ବଜାଳୀ ଓ
ତେଜିଜ୍ଞାନଙ୍କର କେତେବେଳେ ଏମେତରେ
ଦଳ ଥିଲା । ସେବକଙ୍କ ପେକେ ଉପରେ
ହେଲେବାବା ପାଦବିହୀନୀ ଦଳପତ୍ର ଉଦ୍‌ବିତ୍ତ
ଦୋଷ ନ ପାରେ । ନାରତ ସେହିରେ
ବ୍ୟକ୍ତରର ସାଧାରଣ ସର କମଥାଏ ।
ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଯେଉଁ ସବାଳସନ୍ଦର,
ହକିମଙ୍କୋର ଲୋକଙ୍କୁ ଅପ୍ରାୟିତ ଛର-
ପାରେ ଏମେତର ଦଳପତ୍ରରେ ହେବର
ପୂରିଷା ଘଟେନାହିଁ । ଉତ୍ତରର ହଜା ମହା-
ବଜା ଏଣ ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟାନ ପ୍ରତିକି ଥିଲେଣିର
ଲୋକମାନଙ୍କର ଆନୁକୂଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟ
କର ଯାଇ କାହିଁ ଥାଏକିର ଦଳକି
ଦୁଇର୍ଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦାଳ ଯାବନ୍ତି ପ୍ରାୟିକରେ ବହି
ଅଛି ଏ ଉତ୍ତରର ଉନ୍ନତି ପଥରେ
ଅପ୍ରାୟର ହେଉଥିଲା । ଆମେ ଜୀମ୍ସେବ୍ୟାର-
କାର୍ଯ୍ୟାନେ ଏ ଥିବାରକି ପରି ପୁଣ୍ଡି
ସହାନୁକୂଳ ପ୍ରକାଶକର ଏଥର ସବାହିନୀ
ବିଜ୍ଞାନମନ୍ଦା କରୁଥିଲା ।

ଜଣେ ଜାମଦେବପୁର କାଷମ

ମହାଶୟଦ ।
କ୍ଷେତ୍ରକ ଦେବ ଗାନ୍ଧରେଯାରୁ
ଶାର୍ଥା ଚାତ ପରୀଳ ଯେବେ ଟିନ,
ଯିବା ଅସିବା ରୂପରୁ ପେତ୍ରରେ ଖବା
ପାତ୍ରକର କମ୍ପାର୍ଟମେନ୍ଟ କ୍ଷତିକର ଗଠନ
କେଣ୍ଟ ନୂଦିନ ଲାଭର ହୋଇଥାଏ । ଏହି
ବିଶେଷକୁ ସମାଜୀ ସାଧାରଣୀ ପମ୍ପରେ
ଅନୁଭାବ କିମ୍ବା ଧାରାରେ ପଢିବାକୁ
ଦେବ । ତୁମାଙ୍କ ଅନୁଭାବ ଏହି କେଣ୍ଟ ଆଜିକାମ
ପାସେକୁର କମ୍ପାର୍ଟମେନ୍ଟ ପୁଅକରେ ପାଇ-
ଅନ୍ତର ବନ୍ଦବାପ୍ରଦାତା । ଅନ୍ତର ମୁଁ
ନେବାର କ୍ଷାତି କା ଅନନ୍ତାନାଥ ଉପର କ୍ଷାତି
କଥା କାଣେନାହିଁ । ବୋଧକୁଏ ଟ୍ରେନ୍
ଅନ୍ତର ଯାତ୍ରାକୁ କରସାରାରୁ ରେଲ୍-
ଓସ୍ଟ୍ ରୈଲ୍‌ସିଟ ଏ ସମନ୍ୟ ବିଷସ୍ତିକୁ
ଦେଖେବା କରାଯାଇନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର
ମେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ହୃଦୟରୁ ଅନ୍ତରର
କରିବାକୁ ଚେତେ ସମୟ ଲାଗେ ତାକା
ବିବରଣୀ କରେ ଏହି ଅସୁରିଧା ସମ୍ପ୍ରେ
ଦୁଇପାଇବେ ।

ହିମୟ ଅସୁନ୍ଧା ରତ୍ନ ବିହନକା
ମାତ୍ରକର ଦରନାସୁନ୍ଦର ଗାଢ଼ ରରେ
ସଙ୍ଗକୁ ଥରିଲାଇ ହୁଏନା । ସବୁ ଦରନା-
ସୁନ୍ଦର ବାହାର ପାଖକୁ ଆଉଳା । ଫରଣ
ଦରକାରେ ହୁଳ ନଦେଇ ପକି ବୌଣସି
ଛେଇ ଗାଢ଼ର ଚଳନଶୀଳ ଅବସ୍ଥାରେ ସେ
ଦରକାରୁ ଘରେଇ ପଡ଼ିବେ କିମ୍ବା କୌଣସି
ଜେଠପିଲ ଅଧାରେ ଧାନବଶୀଳ ଦରକାରୁ
କୋରକର ଟେଲିଦେବେ ତେବେ
ଦେମାନଦର ସେହିଠାରେ ରଧାଦିଯା
ହୋଇଥିବ । ଏଣେ ରେଲର୍ମେଲ୍‌ବିମନ
ବିଦ୍ୱା ବରଜା ବନ୍ଦକରିବାରେ କଣି
ପଡ଼ିରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସବେଳେ କଷତ
ଦିନବାର ସମ୍ବାଦନା । ମୁଣି ସେ ଉରକା
ସୁନ୍ଦରକର ଉଚର ପାଖକୁ ଲଂବକ ଉଲକା-
ଅଛି ଯେ “The passengers are war-
ned not to open the door when the
train is in motion”. କଲାମେ ମଧ୍ୟ
ଏହିପର ଲେଖାଥିବ । କିନ୍ତୁ ଗାଢ଼ଟା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ତେଥା ଲେଖରେ ମିଳା ଅହିବା କରୁଥିବା
ହୁଲେ ଏହି କଥାକୁ ଦୁଇଧାତ ତେବେରେ
ଲେଖି ଦେଇଥିଲେ ବିହାନ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଥାର୍ତ୍ତକୁ ସରେ ଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଲେଙ୍କ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳଙ୍ଗ ବରାଳା ବା
ଇଂଞ୍ଜି ପତି ଧାରିବେ । ଦରଂ ବଜଳା
ନଦେଇ କେବଳ ତେଥା ଦେଇଥିଲେ
ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଅଦେମାନେ ଏହୁ-
ପରେ କିମ୍ବିପରିମାନକର ଦୁଃ୍ଖ ଆର୍ଦ୍ଦନ
ଦରୁଅଛୁ” ।

ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ଜନ ସାମନ୍ତରୟେ
ପିଟନସାହୀ, କଟକ

ଆଷମିକର ଅନୁଭବ

ପ୍ରାବଳକ ଶେଷାର ପ୍ରତି ଜଳ ପଦର
ସନ୍ଧର୍ଣ୍ଣକାବାହୁ । ମୋର ସୁନ୍ଦର, ହୃଦୟରେ
ବନ୍ଧୁର ବଳରୁ କାହାର ପିଲାରୁ ସୁଂ ମୋର
ଅବସ୍ଥାନୁପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ ଦ୍ୱିତୀୟରେ
ବାହାରିଥାଏ । ଏକାନ୍ତ ସମୋଗରଙ୍ଗରେ
ଜଳ ଚାରିଶାଖାରୁଥିଲେ ଯୁଂ କଣକରୁ
କାହିଁଯୁ ଶକ୍ତରେ ଚାକିରେଇପରିବୁ ପାଇ
ଯେଠାତୁ ମଧ୍ୟର ଶାହୀଯରେ ଅଷ୍ଟମିନ୍ଦିନ
ସନ୍ଧା କରିଥିଲା । ଅଷ୍ଟମମହିନା କଣକରୁ
ଦିନର ଦିନ । ମହ ରେଳ ଓ ମିଶରର
ସୁତ୍ରଧା ବେଳୁ ଆଜିଗାନ୍ଧି ଜାହା ଦିନରୁର
ବାଟ ହୋଇଥାଏ । ସୁଂ ସଥାପନମୁରେ
ଅଷ୍ଟମମହିନା ଦୁର୍ଵଳେ ଉପରୁତେ ହୋଇ
ପ୍ରଥମେ କନ୍ଦିଯେ ଦେବାଳପାହେବ ସମ୍ମନ
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ପ୍ରଥମ ମିଂହଙ୍କ ବାପରକ-
ନରେ ଆଇଥା ଛାତର କିଲା । ଜାକର
ଅଜିଦୟଥକର ଓ ସମାଜର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମୁଁ
ସେବତୁର ମୋହକ ହୋଇଥାଏ, ତାହା
କାବନରେ ଦୂର ପାରିବିବାହୁ । ମେ ବର୍ଷେ
ହେଲା ଦୟାପନମୁକ୍ତ ଅଷ୍ଟମମହିନାରୁ
ହୋଇଅନ୍ତରୁ । ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତ୍ତି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି
କୋର୍ଟ-ଅଫ-ଓଡ଼ିଶା ସଲାହୀ ଯେ ଏହି
ସମାଜା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସ୍ଥଳିତକ
କାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡଳକା ବଳରେ ଘର୍ଷଣର ଭାବ
ପରିବ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମନୋଘୋରୀ
ଓ ସାହାନ୍ତର ଅଛନ୍ତି, ତାହା ବିଶେଷ
ତୁମିଂହାର୍ଥ । ଭାଗ୍ୟକାନ୍ତା କେବଳ ବର୍ମିଟିଲାରେ
ବିଜୟଦର୍ଶ ଲଜ୍ଜାରେ ପାରିବାର ଧଳ୍ୟ-
ହୋଇ ପାଇଥୁବା କର୍ଣ୍ଣିଙ୍କ ଧଂଖା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉତ୍ତରରେ ଯେ କେତେ ଦିନ, ତାହା ମୋ
ଧାର୍ଯ୍ୟକାର ବହୁତୁଳ୍ଯ । ସାହାହେଲ ଦେବାଳ
ମୋରିବିପ୍ରଥମ ମିଂହ ଯେ ସେ ପୁଣ୍ୟ

କୁଳମୁଖାର୍ଥୀ

ସାଧ୍ୟାବ୍ଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର

{ ବର୍ତ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟ ଅଗ୍ରମ ଟଙ୍କ ୯
ପ୍ରତିଜଣ୍ଠା ଟ ୧୫୫

ପ୍ରମଦକ—ଶା କୃତ୍ତବ୍ୟ, ମହାନ୍ତି

୬୭୮

Cuttack, Saturday the 2nd April 1927
ଦେଖି ଦ୍ୱାରା ନ ମନ୍ତ୍ର ଏକାକିଷ ସାଲ ଗନ୍ଧବାର

୧୪ ଶି ମୁଖ୍ୟ

ପ୍ରାଚୀର୍ବନ୍ଧୁ କେତେ
ଏହିଲା ଗାନ୍ଧି ଦରତାରୁ ଭାବେରିବ
ପଞ୍ଜିନ୍ତା ପ୍ରଥମ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀର
ଯାଦିମାନଙ୍କୁ ଘାସୁରେ ଉଦ୍‌ଦେଖି କବଟ ସୁଧିଧା
କେବାକୁ କେବଳ ନାଯାର ରେକ କହାବି
ହୁଏ କରିଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପିଠିର ଘରା
ଦେଇ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର
ଯାଦିମାନେ ହେଉନ୍ତା ଯାଦା ମଧ୍ୟ କରି
ପାଇବେ । ଅରକର କୁଣ୍ଡଳ ଶ୍ରେଣୀ ରାତା
ଏବ ତର୍ହିର ତୃତୀୟ ଦେଇଲ ମଧ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀ ବା ଇଶର ମାତ୍ରରେ ଯାଦିମାନେ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯାନକୁ ଯାଇ ସୁରି ଦେବପାରବେଳେ
ପ୍ରେତି ଗୋଟିଏଇ ଅଧିକାର ଥୁବୁ ଧେବପା
ଯାକା ଶେବ ଦୋଇଥିବା ଦରକାର । ଶବ୍ଦ
ମାରିବାରୁ ଉର୍କିଯାଦ କରୁଥିବା ନେବା
ପାଇଁ ଏ ସୁଧିଧା କରିବିଆଯାଇଅଛୁ ।

ଓଡ଼ିଆ

ଶେଠ ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀଙ୍କ ବେଳିକ
ଅପ୍ରେଲ ୨ ତାରିଖରେ ପଦ୍ଧତିରେ
ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦିକାଗ୍ରହ ନମ୍ବରମତେ ସୁନ୍ଦର
ଏକ ନେତା ଓ ଶେଠ ସମ୍ବନ୍ଧାଳୀଙ୍କ ବେଳି
ଅପ୍ରେଲ ୨ ତାରିଖଠାରୁ ଦରଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତର ସକାଶେ ଉତ୍ତରକୁ ଆ
ପରିଚ୍ଛା ଗଞ୍ଜାମ, ପୁରୀ, କଟକ ଓ ଗାଲାପାନୀ
ପରିଚ୍ଛା ଗଞ୍ଜାମ, ପୁରୀ, କଟକ ଓ ଗାଲାପାନୀ

ଶିଳ୍ପ ପ୍ରାଚୀନତା

ଭରତ ଟାକେସ୍ ସୁଖର ବିଜା
ମହୋଦୟ କରିବ କରିବାର କଷ୍ଟୀ ପାଠକ
ମାନଙ୍କ କଣ୍ଠାର୍ଥ । ବିଜା ମହୋଦୟ ଅନୁ-
ଶ୍ଳେଷ ପୁସ୍ତକ ଟାକେସ୍ କମ୍ପିକ୍ଯୁଲ୍ଟ ତାହା
କରିବ କରିବେବାକୁ ଶୀଳିତ ଅଗ୍ରତ ।
ଫୁଲିଙ୍କର ବିଷୟ ଟାକେସ୍କମାନି ତରପରୁ
ଟାକେସ୍ ଲେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବା ବେଶ୍ଵା
ଦେଉନାହିଁ । ଶବ୍ଦିକ୍ ଟାକେସ୍ର ଚରକଟାମା
ମହୋଦୟ ତାରବେଳିରମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ସବୁ ତାହିଥିଲେ ମର କେହି ଉପରୁକ୍ତ
ହେଲେନାହିଁ । ଏ ବଢ଼ ଫୁଲିଙ୍କର ବିଷୟ
ଏତିକରେ ମେଦିଟିଶ ମହାଶୟ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ଦି
କଷି କରୁନାହାନ୍ତି । ସେବୁରମେଲୁର
ମାନଙ୍କ ଅହୁନବରି ସତ୍ସପର ଗୋଟିଏ
ପୁରାଖାଚନକ ଛାକରେ ଚରିତର କଥ
ଏ ଶବ୍ଦିକ୍ ଅନ୍ତେରିଲା କରନ୍ତା ମେଦି-
ଶ ଶବ୍ଦର ରହି ନହିଁକ । ତାମରେବୁର
ଏ ସମ୍ମାନକଳ କରୁବେ ଅଂଶ ଦାରମାନ
କୁର ମଧ୍ୟେ ଅପରିର କାରଣ ଅଛି ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନ ମଧ୍ୟ ସେଫେଡ଼ାଗ୍ରା ମହୋତ୍ସମ୍ମାନ କଥା ଲାଗିବାରେ ପରିଚୟ ଦିଆଯାଇଛି।

ଲୋକଙ୍କର ଅନେକ ସତ ହେବ । ସେଇ
ସକାଶେ ଦୀପୀ କିଏ ? - ଆମ୍ବେଳାନେ
ଆଶାକରୁ ସେବେଟାରୁ ମହେଦୟ ଏ ସବୁ
କଷ୍ମୟକୁ ଲକ୍ଷକର ଶାନ୍ତ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଦୁରଣ୍ଠ ଦାବୀ
ଦୁରଣ୍ଠ ରେଳ ସଂରକ୍ଷଣରେ ମେର୍ଘ
ଟନ୍଱ର ମଧ୍ୟମ ଏହି କୋଣାକିନ୍ତି
କେତେକ ଖଲୁସି ଅଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଫେରିଯାଇ
ବଜ୍ର ଡ୍ରାଇଭାରାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ପଢ଼େୟକିମ୍ବୁ ଟେକ୍ୟୁନ୍ଟା ଲେଜାଏ
ଏକପ୍ରଦୀପ ଦେବତାଙ୍କୁ ରେଲକ୍ଷମାନ ସଙ୍ଗୀ
ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ଦ୍ରାକର ଲିଣେଟିକିଲ ଟାକର ସ୍ଵର୍ଗ
ରେଲ ସର୍ବର୍ଧରେ ମାର ପଞ୍ଚଥବାର
ଓ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଧୃତ ସୁରୁତର ଧାରା
ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ କଣ୍ଠାନଙ୍କ ଠାକୁ
ଟେକ୍ୟୁନ୍ଟାରେଣ୍ଟ୍ରା ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି । ଶୁଣି-
ଯାଉଥିଲୁ ଯଦି କଟାର ବାଜା ଟଙ୍କ
ନି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେ କଣ୍ଠାନଙ୍କ ନାମରେ
ମୋହକମା ଦାବୀ କରିବେ ।

— 2 —

ମୃଦୁଧିବିଭାଗରେ ଉପ୍ଲୋମା
ବିହାରଭେଦା କବଣ୍ଡମେଶ୍ଵର ସାହୀ
ଭକ୍ତଗରେ ଚାରିଏ ଦୁଇଯାମା ଘୋଷଣ
କରିଅଛନ୍ତି । ସେହି ଉପ୍ଲୋମା ମାରିବାକୁ
ଦେଲେ ସ୍ଵର୍ଗଭକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି । ଥିବା
ପରାମା ଦେବାକୁ ହେବ । ପରାମା ପାଠ
କାରେ ହେବ । ପରାମା ଦେବାଗାର୍ଥ ନିଜ
ପଥରେ ଏକବର୍ଷ କାଳ ଦସ୍ତାର କୋଟି
ପତ୍ରାକୁ ଦେବ ।

ବିମକ୍ଷାଳେ ଉପରେସମାଜଙ୍କ ରାଜ

ମୁଖୀମାନଙ୍କ ଦରମାହ୍ୱାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶିଳ୍ପର କାହାନ୍ତିଲାର ସୁରକ୍ଷା ବଳର ସର୍ବ-
ମାନେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅବିଶ୍ୱଳେ । ବାହୀ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାନ୍ତି, ଚେତ୍ୟାକାନ ଜହାନ
ଶ୍ରୀରାଧ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିକ ସଂକଷମନେ
ସେମାନଙ୍କ ସହକ ରେଣ୍ଡ ନଦେବାରୁ ସମା-
ଜର କ୍ଷେତ୍ରବିଦିତ ହେମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ସର
ବୋଲି ନାମ ଦେଇବନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେ-ସରଜୀ
ମନେ ସେମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଯୋଗ
ନ ଦେବାରେ ଆମେସନେ ବିଶେଷ କର
ଅର୍ଥରେ ହେଲାର କାରଣ ଦେଖିଲାହୁଁ
ସୁରକ୍ଷାନନ୍ଦର ମତ ମଳୀପର କୋଟିବ
ଲେବେ ଉଠାଇଦେଖା, ମାତ୍ର ବେ-ସୁରକ୍ଷା
ମାନଙ୍କର ମତ ତାହା ନୁହେଁ । ସେମାନେ
କେଉଁ ମାତ୍ରରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସୁରକ୍ଷା
ବହୁକ ରେଣ୍ଡ ଦେଇଆନ୍ତେ । ସଙ୍କଳି-
କେତେକ ମୁନିମ୍ବି କରିଲ ଫୁଲ ଫୁଲ ଓ ଶ୍ରୀଧ

ସାମଲକୁ ବ୍ୟଗତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେ-ସ୍ଵରଜୀ
ସର୍ବମାନେ କୌଣସି ଉପରେ ଭେଟ
ଦେଲେ ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଦଳଙ୍କର କେଉଁ
ଦରଚ୍ଛି ସ୍ଥିର ତାହା ଆମ୍ବେନାମେ ଶୁଣିପାରୁ
ନାହିଁ । ସେମାନେ ଶପନହଂସୀର ପିପର
ନ ତକୁ ଏଥିପାଇଁ କାଜନ୍ତିଲମନସ୍ତୁ ଯାଇଁ
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କାରନ୍ତିଲର ବିଭିନ୍ନ କରିବିବ
ସର୍ବ କେଉଁ ମାତ୍ରରେ କେଉଁଥିରୁ ତାହା
ତୁଳିବ ଅରମ୍ଭ, ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେନାମନ୍ଦିର
ଧ୍ୟାନ ପାଇଥାରୁ କେହି କେହି ପରମା
ଦଳର ସର୍ବ ଗୁରୁତ ପାଇବା ଘରିବେ
କେବଳ ଶୈଳେଶମାଳ ସହି ଯାହା
କରିବା ଏକ ଗୁରୁର ସକାରେ ପିପେଣ୍ଠ
ଲୁଳାସ୍ତିତ ହେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି
କେହି କେହି ମଧ୍ୟ କିନିର ସାର୍ଥିବାଧନ
କମନ୍ତେ କେବେ ପ୍ରହାର କେତେ ଦେଖେ
କରିବାକୁ । ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଧାରିତ ଦେ
ସେବା କୁମାରାଜ ନ ପାବେ । ସମ୍ମା
ପଞ୍ଜୀନକ ଦ୍ୱାରିତ ଫର୍ମ ପରବର୍ତ୍ତ ହେବା
ପରି ଦେଖି ଦେଇଅଛି ତାହା ନ ହେବା
ନାଜକରୁ ତାକୁ ଦରଚ୍ଛ ସର୍ବରେ ଦେଖି
ଦିଶ୍ମନ ପ୍ରାଣ ଯେତର ଲାଭରେ ଆଗର କଥା
ଥିଲେ ତାହା ସମ୍ମ ଦେଖିପରିବେ ପଢ଼ିବାର
ଅବା ଝାଲେ ସେ ତାକୁ ନବ ବଢ଼ି ଅପରିବା
ହୁଏଇ ନ ଥାନେ ଏହି କୃତିନମ ବା
ଯେ କି ସବକାର ଉପରେ ଭେଟ ନ ଦେବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନରକ ବହି
ସେ ସରଜାର କରିପାର ଭେଟ ଦେଇଥି
ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ବମାନେ ଲୁଚିଥିବା କା
ଲେଖି ନଥାନ୍ତେ । ସମାଜ ସମାବଳ ସମ୍ମା
ନିଷ୍ଠ ଦୂରୀସ୍ଥିତ ନବପୋଷ ଭାବରେ କେବଳ
ଧରେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଦେଉ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ
କାହିଁ ଯିଲାକୁ ପ୍ରାଥମିକ ସମ୍ମାନେ ସମସ୍ତେ
ଦେଶର ମନ୍ଦିର କାମନାରେ ଦିନ ଚିତ୍ତ
ହୋଇଥାଏଟି ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଯେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାର ସମ୍ମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
କୁଣ୍ଠେଣୀ ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା ସମାଜର
ସମ୍ମାନକଙ୍କ ପଥରେ ସ୍ଵତ୍ତ ସ୍ଵତ୍ତ କୋଳି
ଆମ୍ବେଦ୍ୟମାନେ ଅନୁମାନ କରୁନାହିଁ । ସତ୍ୟ-
ବାଦ ଦୂରରୁ ପ୍ରଥମେ ଜାଗର୍ଯ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
କରି ପରେ ତାହା ଅଫିଲ୍‌ଏକ୍ସାର ସକାରଣେ
କେଷ୍ଟ କରିବା, ଅହିସେଣୀ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ
ଇତ୍ତୁପାଦ ଦେଇ ପରେ ସ୍ଵତ୍ତିବ୍ରତ ସକାରଣେ
ଲୁହାହିଁ ହେବା ଓ କରୁ ପରିଦ ବୋଲୁ
ଗଢି ସତ୍ତିଧା କରିବା ସକାରଣେ ଓଡ଼ିଶା
ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ କାହିଁନ୍ତିକାରୁ ଯିବା
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ହେବାକ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପ୍ରକାଶ ତାଙ୍କିବ ଘୋରମୟ ଦୂରିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୂରିଁ କେବେଳାହିଁ ତାଙ୍କର ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶମୟ ତାଙ୍କା ପ୍ରକାଶମୟ କରି

ରହିଲ ଏବେ ଯେହି କାର୍ଯ୍ୟଟ ନମନ୍ତ୍ର
ତାହା ମଧ୍ୟ ନିହା କରିବା ରହେ । କେବଳ
ସରକା ବା କେ-ସୁରକ୍ଷା ଗୋପି କାହାରକୁ
ପୁଣ୍ୟ ବା ନିନା କରିବା ଅବୌ ସୁତ୍ର-
ସୁତ୍ର ନୁହେ ।

ବଡ଼ିଲାଟ ସଭ

ଭାବମୁଁ ବନ୍ଦପ୍ରାପରିବଦରେ ମିଳି
ଥିଲୁଛି ତୁରଇ ସ୍ଥାନୀ ଫେରୁକାର୍ତ୍ତର ମଳିଖ
କମାଇଦେଇ ଏହପଲାଗୀରେ ରତ୍ନିବାର
ପ୍ରପ୍ତାବ ଅଗନ୍ତ କରିଥିଲେ । ମିଳି ଏମ,
ଏହି ସାନେ ଓ ମିଳି କେ, ଯି ନିଯେଣୀ
ପ୍ରମୁଖ କେତେକ ଜଣ ସଂହା ପ୍ରମ୍ଭାବଟିଲୁ
ସମର୍ଥକ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମି, ଏହା
ଏମ ଯୋଗୀଙ୍କର ବରଦ୍ଵାରୀର ବଳ ପଡ଼ିବାକୁ
ସେ କହିଲେ ଯେ ବର୍ଷମାନ ଘୋଷ୍ଣା-
କାର୍ତ୍ତର ଦାମ କମାଇଦେଇ ବରଦ୍ଵାର
ମନ୍ଦିର କୌଣସି ଲାଭ ହେବନାହିଁ ।
ସବୁଦିମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିକଳ ଶାନ୍ତିବାନ୍ଧ
କରି ଓଠି ଦେଇଦୟ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାମା-
ନାନଙ୍କରେ ଫରନେ ଥିଲେ । ପାକମୟିଲ
ଜମିବେଶିବେ କରିବୁ ଲୋକମନଦର
କିନ୍ତୁ ଯାଏଆପେନାହିଁ । ଏହପରି ପ୍ରପ୍ତାବଟର
ସଂଗରେ *୩ ଓ ବିପରୀତେ ୨୧ଟି ଗ୍ରେଟ
ଇଟିବାରୁ କାହା ଅଗାଧ କର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଜ୍ଞାନକାରୀ ଜ୍ଞାନରେ ମଟର ଆମ-
ଦାନୀର ଶ୍ଵରୁ ଭାସଇ ଦେଉଥିବା ଉଷ୍ଣମୁଁ
୪୦ବିମାନେ ଚାଲିଅଇଲୁ । ତାହା ବର୍ଷା-
ଦିରେ ମିଳି ୫, ପ୍ରକାଶନ୍ ଗୋଟିଏ ପ୍ରପ୍ତାବ
ଅଗନ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରପ୍ତାବଟର ସଂ-
ଶବେ *୪ ଓ କିମ୍ବାରେ ୫୫ଟି ଗ୍ରେଟ
ହେବାରୁ ପ୍ରପ୍ତାବଟ ବୁଝାଇହେଲା ।

ହେବ୍ ରିଭ'ସ ପାରଁ ରାସ୍

ଭାବତ ସରକାର ତାଙ୍କର ଦେଇ
ବିଜୁଗାର ଦିନୁଖିତ ମତେ ବିଧି
ପରିପାଲିତ ।

୧୯୭୯-୨୨	ସାଲରେ	ଟ ୭୫୮୦୦୦୦୦
୧୯୭୩-୨୩	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୩-୨୪	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୩-୨୫	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୬	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୭	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୮	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୯	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୧	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୨	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୩	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୪	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦
୧୯୭୪-୨୫	୩୩	ଟ ୭୫୩୭୦୦୦୦

- 1 -

କାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଉଚ୍ଚକାଳ ଦୀପିକା ।

ଅଟ୍ରେଲ ତା ଏ ରିଶ ଶନିବାର

ଶ୍ରୀଶାରେ ଚିରସ୍ମୟୀ ବନୋବସ୍ତୁ

()

ସାମ୍ବୁଳ ବନୋବସ୍ତୁ ହାର କେବା
କିମ୍ବାରମାନଙ୍କର ଅକୁଳାର ସେ ଅବ-
ଲଭ ଏବଂ ଅଛି ତାହା ଏଥିପୁଣେ ଗୁରୁତ
ବିଅଳୁ । ଚନ୍ଦ୍ର ରୟତମାନଙ୍କର ଅବ-
ଲଭ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଅଛି ସେ
ବିଷୟ ଅଛୁବଜନା କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆମୁର ରୈବେଶୀ ।

ଓଡ଼ିଆ ଅସୁଧାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଉତ୍ତରା ପଢ଼ିଥା ତଣ ଗୁଣୀ ବୋଲି
ହରେତ କରିବାକୁ । ଏହି ପ୍ରଭାବିତାଳ
ଦିନୋବସ୍ତୁ ପରୋର୍ତ୍ତରୁ ଦେଖାଯାଏ, ଏକ-
କଜା ଛିଠନ ଛରନତ ଦୂର ଏକରୁ
ଶ୍ଵର ପରେ ଆହଁ, ପଢ଼ିବା କରୁଥିଲୁ-
ବର ଦୂରଦିନର ମୋ ହେଉ ଭଣ
ଚମିଅଛୁ, ବାହି ନାହିଁବା ଏହିର
ଲୋକଙ୍କର କେବଳ ଘରତୁହ କମି ଅଛୁ ।
ଏହି ଶେଷ ଟେଣିକ ମନେ ମୁଖର ହାତୀ
ଦରି ଦିବାକ୍ଷ ହୃଦୟରୁ । ତେଣୁ ହାର ଛିର
ହୋଇଥିଲୁ ରେ ଉତ୍ତରା ଶାଠିଏଇଣ
ଦେବଳ ସ୍ଵର ଦିପରେ ନିର୍ମଳ କରନ୍ତି,
ଅକଷିତ୍ତ ଲେବମାନେ ସ୍ଵର ଓ ଅନ୍ୟପ୍ରାତାର
ଜବକା ଦିଶାର ଯୋଗି ହୃଦୟରୁ ।

ଶୁଣ୍ଟମାନେ ଗୃହକର କଷତ ଶ୍ଵର
ଦର୍ଶି ଯେ ଯନ୍ତେ ମାତ୍ର ପ୍ରଭାବପାଇଲୁ
କିମୋଟି ଅନ୍ୟରେ ଯେ ବବ୍ରାତାରେ-
ଏଥିର ତାହା କିମ୍ବରେ ପଢାଇଲୁ ।

ଶ୍ରୀବିଜୟ ଦେଶମାଲାଙ୍କୁ ଗେ
ପ୍ରତୋକ କୃତିକର ପରବାରର ହାତକାର
କରିବାର ଧାନଚିନ୍ତି ଏ ହାସ୍ୟ ପଣେ
କଷମିଯ ସବୁକଥ କମି ଅଛି । କରିଯାଇ
ଦୋ ପଢ଼ିବୁ ହାସ୍ୟ ପଚାଳକ ମରେ
ଆଜି କୁମରତ୍ତବ । ତହିଁରୁ କିନାରକାରୀଖାତ
ଦିନକ ସକାଳେ ପଢ଼ିଲେ ସୁଖ ପାଦ ଆଜ
ମନ୍ଦିର ପଦାର୍ଥ କରିବ ପଥୀବ ।

କୁର ନିମ୍ନାରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେ କବିତା
କରିଛନ୍ତିଲେ ଗଢ଼ିଲେ ସେ ଦେଶାଳୟରେ
ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିବାରର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଥାହା ଅଣ୍ୟକ କରୁଚ ମୁଁ ଏତାହା ଅଣ୍ୟ
ଥାହାର ଅସ୍ତ୍ର ଟ୍ୟୁଟ୍ୟୁନ୍ୟୁନ୍ କିମ୍ ଓଡ଼ିଶା ମାତ୍ର
ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି ପରିବାରରେ
ଗୋଟିଏ ଉପାର୍କିନ ମୂଳ ବାଜିକ ବୁଲେ ଦେ
ଦିନ ଟ୍ୟୁନ୍ୟୁନ୍ ବିଷାକ୍ତରେ ମଜୁଷ ପାଇବା
ହାର ବର୍ଷରେ ଟ୍ୟୁଟ୍ୟୁନ୍ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପାଇବା
ଏବଂ ଫରକାରର ତତ୍ତ୍ଵ ବାର୍ତ୍ତା ମାନେ
ବାଜେ କାମ କରିବାକୁ ଏ ବାହରେ ହେଉଥି
ଯିବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ବିନ୍ଦୁ କରି ପାଦା ଲାଗୁ
କରିବେ ତାହା ମୋଟରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପୁଣି
ଠାରୁ ଚାରିଟଙ୍କ ପରିନ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ ।

ଏମେଲାର୍ ଓ Kingsford ସାହେବ
କୁଣ୍ଡଳମାଳିକଙ୍କ ଅକ୍ଷୟ ସମ୍ମନର ଦେଲ୍ଲୀ
କରି ଉପର ଶତକମେତେ ଯେ ସବୁ ଯଥୋଧ୍ୟ
କରିଛନ୍ତି ତହିଁ ରଘୁର ରହିବାକିମ୍ବା
ଦେଖିଲାମେ ଆଜିର ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜ
ଧରେବ ଯେ ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି
ତାହା କିମ୍ବା ଦେଇ ।

“ଅମୁବ ସିକାନ୍ତ ହେଉଛି ଏହି ଦେଶରେ
କୌଣସି ବୃକ୍ଷକର ଜଳ ଏକବର୍ଷା
କୁଣ୍ଡ କମି କମେ ଆସ, ତାହାରେଲେ ମଜୁତ
ଖଟଗା ସ୍ଥାବ ହେଉ, କମା ଆଶ୍ରୁ ପ୍ରତିକରି
କୌଣସି ମୂଳ୍ୟକର ଘରର କେନ୍ଦ୍ରେରୁ
କମିରେ ରହ ତାହାକୁ ଆଶ କରୁ ଆଶ
କରିବାକୁ ହେବ ।

କଣେ ଦୁଃଖର କିନ୍ତୁ କମ୍ବା ଶୁଣେ
ଏହାର କମ୍ବ ପଲେ ସେ ଏହା ଜାହାର
ପଢ଼ିବାର ସାଧାରଣ ଚର୍ଚରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଧୋର
ମରୁକ ନ ହେଲେ, ତତ୍ତ ସୁଅ ସାଲଗ୍ନ୍ୟରେ
ନ ହେଉ ଫଳୀଶ୍ଵର ପ୍ରକାର କଳ ସାଲ
ପାରିବେ । ପାରି ଏହାର କମ୍ବା ଜାତୋଧ୍ୱନ
କମ୍ବ ଶୁଣେ ସେ କଳ ଭୁବରେ ତଳ
ପାରିବୁ । ଶୁଣୁଡ଼ ନିଯତକ ପାହେଦ କାହାର
ରଘୋଟର ଟାଟ ବନ୍ଧାରେ ଉନ୍ମତମାନଙ୍କର
ଦେଖା ସବନରେ ଜୟ ଲିଖିତ ମଗେ କହୁ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅଠ ଦର କରିବାମା ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ତମ
ଅବା ଦରି ହୁଇଲ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଲେ
ଅଛି ଅଛି କୃଷ୍ଣ ମିଳିବେ ଯେ କି ମହା
ଜଳର ଧାରୀ କୁଟୁମ୍ବା ପରିଶ୍ରାଣ ଧେଟେଲ
କୋଣ ଅପ୍ରସରମାନେ ଯେ ସବୁ କବନ୍ତି
କରି ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବୁ ସିମି ବୁଝେ କହି
କାହା ପଡ଼ୁଥାଏ । ବିନ୍ଦୁ ଏତେବେ ପ୍ରମାଣିତ
ହେଲାପରି କଣ ଯାଏ ଯେ କୃଷ୍ଣ ମୁହଁରେ
କେବଳ ମୋହକ ତାଙ୍କବା ରଳ ଅଦ୍ରଶ୍ୟ-
ଦୟ ଧରଇ କହି ଦେଲେ କାହା ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ
ପ୍ରାୟ କଞ୍ଚାଳ ଓ ସତ୍ତରେ ଯାଏ ଏବେ
ପ୍ରାୟ ହତକା ଧରିବର୍ତ୍ତୀ ଉପର ଅମଦାଳୀ
ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପଣ୍ଡି କରିବ କରିବାକୁ ପଡ଼େ
ସାଧାରଣ କର୍ତ୍ତରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଧୋଇ ମରୁତ
ହେଲେ, ସବ ତାହାକୁ ଦିବାକାର ତାକେ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ନ ପଡ଼ୁଥାନ୍ତା, ତାହା
ହେଲେ ସେ ତାନ୍ତ୍ରୀଷ କିମ୍ବା ଯେବୁଥିବା
ନାହରେ ତାହାର ପୁର ଖଳଗୀ ଦେଇ ଓ
ଦେଶୋଧ କରିଦେଇ ସାବୁ ବର୍ଣ୍ଣ କଳିବାକୁ
ଏହେବୁ ଦଖନ୍ତା କହି ଏହି ସଂଧାରାଗା
ଏ ତୁ ଏହି ଗୋଟାଏ ଧର କି ବିଅର
କାହିଁ କରିବ ଏବେ ଯେଥରେ ତାକୁ ୪୦
ଦଶା କରି କାହିଁ ପଣ୍ଡାରେ ଓ ହେବୁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ସମବ ତାହାର ସମସ୍ତ ମୟ
ଏହିତ କମି କରେବ ଦେଖାନ୍ତି ହୁଏ ।

କେତେ ଦର୍ଶନାଳୟରେ ଧଳ ପାଇଲା
କୁଣ୍ଡଳାମାତାଙ୍କିରେ କଥା

ଓ ଦେଖା ବେଳା ପରେ ସ୍ଵପ୍ନିର ଠକ ଜୀ
ବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ରହେ ଲାହୁଁ, ସବୁ ଚାଲେ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲିଗା ରଙ୍ଗ କାହାର କାହାର
ମୋ କୁଳର ମାସରେ ପ୍ରାୟ ସ୍ଵର କବି
ବହବାକୁ ପଡ଼େ । ଓଡ଼ିଆରେ ଅଧିକା
ଟମା କିମ୍ବା ଧାର କାରବାର କିମ୍ବାର କି
ମକଦମମାନେହୁଁ କରନ୍ତି । ସେମାନ
କୌଣସି ମତେ ପ୍ରଧାନୀ ମହାଜନ କେ
କୁହାପାଇ ନ ପାରେ । ଶ୍ରୀରାମକିରଣ
ସକା ଶୁଭ କୃତିକ ସର୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଃଖ
କରି କରିବାରମାନେ ସରବା ରହୁଣ୍ଟି
ବହୁକରୁ କଲେଇ ଦେବାରେ ତାଙ୍କ
ଲୁହଅଛି । ଏକଂ ରୟୁତିର ଖୁବ ବେ
ପରିମାଣରେ କରନ ଦରେଖା, ସାଧାର
ସର୍ବରେ ଦୂର ଅବଶ୍ୟକ ପରା ଯୋଗା
ଏଇ ବନଳରେ ପ୍ରାୟ କମିଶଣ୍ଟିର ବନ୍ଦ
ତମସୁକ କରିଦେବାକୁ କହନ୍ତି । କହୁ କି
ସମସ୍ତ ପ୍ରାୟ ସବୁ ସମୟରେ ଦରକାର ହୁଏ
କା ପରି କି କେବେଳେ ସ୍କୁଲରେ କମି
କିଶେଷ କିବରଣ କିମ୍ବା ଉପଥମନ ଟଙ୍କା
ଉଦ୍‌ଦେଶ ନ ଥାଏ ।

ମୁଁ ଲାଗିବାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ରହୁଥିଲାନାହିଁ ତାହାରୁ
ଅଛି ଯେ ସେମାନେ କହନ୍ତି ଠିକ୍ ସାରି
ରଖେ, ଏବଂ ୧୫୫୫ମୀନ୍ଦୀରେ ଅଜେ
ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ମୁଁ ମାନ୍ଦି ଯେଉଁ ଦେବେ ତ ମୁଁ
ଜାବାରବନର କୃଷ୍ଣ ହେଉସିଲେବେ
ପଦକି ଆଇଗାକୁ ହତ ନ ଥିଲେ ପୁଣ୍ୟ
ବିହନ ଶେଷକୁ ହୁବୁଗାକୁ ବାର
ବରିଛି ।

ମୁଦ୍ରଣ ପତ୍ର

ଦେଖି ଥାର୍ମିଅର ଉତ୍ତଳକାହା ମଧୁଚନ୍ଦ୍ର
ସେହି ଘଟୁର ସମୟ । ମଧୁଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କା
ନାମ ଡେଣେଇ ଦେଇ ବିଦେଶରେ ପ୍ରଦେଶ
ଚିତ । ମନେକର ଉତ୍ତଳ ସହିଲଗର ତଥା
ଅନ୍ତମାକବଳ ଘେହି ସବୁ ମହୋତ୍ସମ୍ମାନ
ବ୍ୟମ୍ବ କରୁ ତିଏ କରିଥିଲୁ ? ମନେକର
ଲଜ୍ଜାପାତ୍ରର ଅଭ୍ୟାସିନୀ ହେତୁ
ଜଳାଶ୍ୟାମନିରାଜ । ସେହି ଜଳାଶ୍ୟାମ
କିଳିଲାଗେ କଳେକମାଳାର ଶ୍ରେ ବିଦେଶ
ଦିଲାଗୁ କିମ୍ବା । ଯେ ହକୁର ବ୍ୟମ୍ବ କିମ୍ବା

ମୁଦ୍ରଣ

0229 023 140

କାଳିପ ରେଷ୍ଟୋରାର

ବା ସର୍ବରାଗହର
ଚାକିନ-ଚପତ

ମୁଖ୍ୟ ଦୂରୋଗେ ।

କଲେଚ, ଅନ୍ଧସାର, ବହୁବିଦ୍ୟାର, ଅଳ୍ପାତ୍ମି, ଏଥେଣ୍ଡି ଖାଲୁଟିଏ ବା ପେଟର ଶୀତା
ପ୍ଲେମ, ରିବାଟୋ, ବାକ୍ରିକ୍ଷୁଳ ଶୀତା, ନମେତିଧ, ଅନ୍ଧବାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାକରେଣ୍ଟମୁହ,
ଅନ୍ଧବର ଯେ ବୌଦ୍ଧ ପ୍ଲାନର୍ ଦେବତ ବା ଫ୍ଲେ, ରକ୍ତ ପରିଗା, ପ୍ଲାଙ୍କ ଯଳକ, ଶେଥ, କାର୍ତ୍ତୀ,
ନଥ, ଏଠ, କିମ୍ବ ଓ ବରୁତ ପ୍ରକରିଯାକରିବୁ ବିଷାକ୍ତ ଜଟମାନଙ୍କର ଦଂଶୁନ, ବାର ସେ କାଳ
ସାତବା ପ୍ରତିର ସେବନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପରାମର୍ଶିତ ଅନ୍ୟରେ ନମ୍ବିତ ଶିଖ “ଲାଙ୍ଘତ-ବେଶ୍ଵାରି”
ବା ଗାନ୍ଧି ରଙ୍ଗ ଏକଟିଷ୍ଟ ଶୀଘ୍ର କମ୍ବ ବସନ୍ତ । ଏହା ଫଳପ୍ରଦ ନବେଲେ ମୂଳ୍ୟ ଫେରି
ଯାଇବେ । <ଠାରେ ଅୟୁର୍ବେଦିକୁ ସର୍ବପ୍ରଭାବ ଉପର୍ଯ୍ୟ, ଟେଲ, ଦୃଢ଼ ଓ ମନ୍ଦରକ୍ଷକ ପ୍ରକରି
ଯୁକ୍ତ ମୂଳ୍ୟରେ ମିଳେ । ସର୍ବଧାରିଣଙ୍କ ପରମା ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମୁଖ ପ୍ରତି ଶ୍ରେଷ୍ଠିତ ଟ୍ୟୁନିଯାର୍ ଏବଂ ପ୍ରତି ଦେଖିଛି ଟ୍ୟୁନିଯାର୍ ପଥାକାଙ୍କ୍ଷା ଓ ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଭିନ୍ୟାସ ଉପରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।

ଲଭ୍ୟରେସ୍ୟୁଭି ପଦିତ

ବେରାଙ୍ଗ—୪, ୬୯, ସରକାର

ଅବେଳାର କୋର — ଛତ୍ର,

୪। କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଅନୁରଗତ କବନ୍ଧପତ୍ର
ସହ ରୋତ ହାଇ ପଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ ସବେଳେଷ୍ଟର
୫। ଥାନା ପଣ୍ଡମଣ୍ଡଳ ପ୍ରାଁ ଉପରିବଳେ
ନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନୁହ ତ ଦୂର ମୌଖ ସିମୁନିଆ
ସବରା ହୃଦିତ କଳତାମ୍ବିଲ ପରିଚେ ଏ—
୬। ତୁମେ ମୌଖ ଅରଜପଲ ରକବହୁରୁଷ
୭—୮। ତୁ କୈପ ମୋଟ ଏ—୯। ତା
ହୃଦିତଗାଲ ଘୟାର କରଦିବଳ ଦିନର ସଙ୍ଗଠି
ଦର୍ଶତ ଅଛି ନିଲମ ହେବ ତହିଁର ଆ ମୂଳା
ଟ *? କା ଅଟେ ।

ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଅବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଅଧିକ
ଅଧିକ ପଦମାତ୍ରେ ଆମିନ୍‌ପଲେ ସନ୍ତା
ପଳ ବିଶେଷରେ ସହିବିହିଁ ପଦମାତ୍ରେ
ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାନରେ
ଆସ ଚାରିମ ସରକାର ହୋଇ ରହିଥାଏ ।
ଆସ ଘାଟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଉଚ୍ଚଗଲେ
ଏହିକେବେ ଗୋଟାଇ ଜୀବ କରୁଥିଲା
ବିହିତା ଥିଲାମନୀ । ଏହିପ୍ରକଳ୍ପ ମାନ୍ୟମୂ
ଳାମାଟାର ମେନେବିର ମନେବିଦ୍ୱାରା
ବୁଦ୍ଧି ଅଭିର୍ଫଣ କରୁଥିଲା, କାହେ
କିମ୍ବା ଲୋକମାନେ ସରକାର ବିମାନ-
ମାନ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ଅପ୍ରଦୀପକ କରିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରକଳେଖ ପତ୍ର

କଟକ ଟେଲିଫୋନ୍ ଲାଗେ ମତି ତା ମହିନେ
ଗରେ ବନ୍ଦ ଥିଲା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ହୋଇଥିବାର
ଅମ୍ବୁମାନେ ହୃଦୟାଳୀ ବରଷାଳୁ । ବନ୍ଦର
ମୋଟିଏ ଦୁଇଥି ଉଦେଶ୍ୟରୋଧୀ ଏହିଯେ
କରିବାର ମହୋଦୟ ସଂପର୍କ ଅଛନ୍ତି
ପ୍ରଥମ ବରଷାଲେ ଏବଂ ତୁ ଜାଗରିବୁ
ଇନ୍ଦ୍ର ହେଲୁ ମହୋଦୟ ବନ୍ଦ ସମୟ
ଅବେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବ୍ୟାକ୍ରମ
ମାନେ ସବୁକୁ ସହାଯ ଦେବାପର
ପଞ୍ଚ ବର୍ଷ କେବଳ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଜ୍ଞାପନ ହିଁଦ୍ଵାରା
ପାଇ ଏବଂ ହେଉ ମହୁମାନଙ୍କ ଜୋକ
ମହୁମାନ ପ୍ରଯାକ ଦେଇ ଅଧିର୍ଥରୀ ତରି
ଦିଲେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ତା ଜାହାନକୁ ଖେଲୁଗୁ
ବନ୍ଦର ଦେଖାଇନାଥରେ । ଏହା କେବଳ
ନମୀର ହଲର ବନ୍ଦିପରି ଦେଖାଇଲାମୁ
ହୋଇପରେ, ମହି କଥାରେକୁଣ୍ଡରୁ
ଦେଖିଲୁଗୁ ଦେଖେ ।

9219

ଗତ ୨୯ ଜୁଲାଇ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଶକ୍ତିରେ
ଦେଶପାତ୍ର କଳ୍ପନାରେ ଅନୁଭବ ହେଲା
କେବେ କର୍ମଶଳ କଳ୍ପନା ସହି ହୁଏ
ଦେଶକାଳୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବାପରିମାଣ—
ଖେଳରେ ହିଂସା ପରିପାତ କଳ୍ପନାରୁ
କାତାହାର ବାଧ୍ୟକୁ ପରିଚିତ ଥିଲା ଅନୁଭବ
ହେବାପରିମାଣ । ଶୁଣି ବାପାହେବ ଆପିନ
ଅନୁଭବ ଏହାର କାଳକାମାଣୀ ଜ୍ଞାନି କବିତା
ଏବଂ ଏହପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲଙ୍ଘନାଥ ହେବାପରିମାଣ
କାତାହାର ପରିଚିତ ହେବାପରିମାଣ ଏବଂ କାତାହାର
ହେବାପରିମାଣ । ହେବାପରିମାଣ
କାତାହାର ପରିଚିତ ପାଇବୁ କାତାହାର
କାତାହାର ପରିଚିତ ପାଇବୁ । କାତାହାର
କାତାହାର ପରିଚିତ ପାଇବୁ ।

ଅନ୍ଧବା ଅର୍ଥାତାକାର ସମ୍ପଦକାରିତା
ଯେଠୋରେ ଗୋଟିଏ ହୁଇଛା ଗୋଟିଏ
ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦିଲଦି ଅନ୍ଧବା
ହୁଇବିବିଳୁ ପାର୍ଥନା ଲାଇଁ ଲାଇ

ପ୍ରକାଶକ

ତାଙ୍କାଣାରୁ ପରାମର୍ଶିତ୍ବରେ ଦିଲା
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁରମଣ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି କିନ୍ତୁ କବୁ
ମହୋତ୍ସବ । ଏହି ଉପରୁଷେ ତାଙ୍କା-
ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ରଖି ଠାରୁ ଘାଁଶାଖାଗାଁର ରକ୍ଷଣ
ପର୍ବତୀ ଚଟକର ଲେଲଜା ଦଳାପ୍ତେ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁର ସମ୍ମରେ ଉତ୍ସବ ଉଥାପାଦ
ପର୍ବତୀର ହେବ । ଉପରୁଷେ କବୁ
ମାନବର ବାରୀ ବିବରଣୀ ନମ୍ବରେ କଥା-
ଗଲା । ହଜୁ ସଧାଇଶକ୍ରର ଯୋଗଦାନ ତେ
ସହାଯ କୁଟୁମ୍ବ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣର ପାର୍ଥନୟେ ।

ଶ୍ରୀରାଧାରମଠ କଟକ } କନ୍ଦମୁଦ
ଯାତ୍ରାୟୀ } ଶ୍ରୀ ସହେଲୀ ବିମ୍ବ

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦୁଳାଲ

ଅପ୍ରେର ।—ଦକ୍ଷିଣେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ତାପ୍ରକାଶକ
ଓ ଶ୍ରୀରାଧା ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରନାମବଳର୍ଗଜର
ଶୁଭ ଅଧ୍ୟାୟ
ଅପ୍ରେଲ ୧, ୨, ୩—ତଥାପି ପ୍ରଦେଶ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ତାର୍ଗଜ ।

ପ୍ରେସର୍ ପାଇଁ ପାଇଁ କରିବାକାଳର
ହଂଶଦ୍ଵାନି ।

ଏହେଲୁ ୧୩—ପ୍ରାଚୀକଳ ଏ ୨୭ ବାବେ
ମହାଭାଗିତର, ଜନ୍ମୋମୁଖଚର୍ଚିନ ଏ ଦେଇ
ଅଶ୍ଵନା । ସବ୍ୟାବେ ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ନାଟି—
ମହାଭାବ ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ଲକ୍ଷଣ ଶୁଣାକ
ହତ୍ତିତା ଓ ଶ୍ରୀନାମ ଘର୍ବତ୍ତିନ ।
ଏହେଲୁ ୧୪—ପରିଥି ଶ ଏହୁତୁ ଏ ଏ ଯା
ପରିତ୍ରଣ ଶ୍ରୀନମରସାର୍ଥିନ, କହିଥରେ
ଶ୍ରୀନମରସକ ଏ ମହାପ୍ରସାଦ ଦେବନ ।

ଅମ୍ବେମାଟିକ ଧାରନାକୁ ଆଲାବ
୨୦ ଜଗ ବିଶ୍ୱ କାହାଟି କି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଜନ୍ମ-
ଦିତିକ ପଥରେ ପାଇଅଛୁ ।

ଧନନ୍ଦର ଆଜାରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଛାଇ-
କୋର୍ଟକୁ ମହାତତ ହେବାର କିମ୍ବା ହାତାର
ଏ ବାହିକ ? ଧାପନର ଗୋଟିଏ ଦନ୍ତ
ଆଜା, କେଣ୍ଟର ଅନ୍ତର୍ମାଳାବୋର୍ଡକୁ
ତୁଳନାର ମେମ୍ବର ଯାତାତା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏ
ହେବେ । ଅନୁଭାପନ ବିଷୟ, ଗଠ ନିର୍ମାଣରେ
ଅବ ଆଜାରାଶୀ ହୌଝିଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ନାହିଁ ଲ ହୋଇ ଦୁଇଶା ବାହେଶୀ
ବାହି ତଥାହି ହୋଇଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଆଜା ବାହିରା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ଏ ସୁଦେଶ
ପାଇଁ କାହାରି ହେବାକିମ୍ବା କାହାରି
ଧାର କରଇଲା ମହାମା କାନ୍ଧ ପ୍ରମୁଖ
କଂପନୀ ନେବାନାନାର ମନ୍ତ୍ର କବାପି
ଏହା ନହିଁ । କଥାରେ ଅନ୍ତର କାମ

ବୀ, ଏହି, ଯେଉଁ ଏମ୍, ଏ, ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଅଜାଣ
ଥିଲେକି ଶିଖିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁଧିକାରୀ, କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁଆଜାର କୃପା, ପୋତା, ସତ୍ତ୍ଵକ,
ବାହୁନହାଉସ, ତାଙ୍କୁବଜ୍ଞାନା ଓ ପ୍ରାଦୂଷମେହା
ହୁଏ ଅଧିକ ସୁରକ୍ଷା ଉପରା ଲୁଗେ
ଦେବକ କିନ୍ତୁ ବଜ କାଂରେଳୀ ପରିଶ୍ରମ
ଗରୁକର କିଣାଟୋର୍କୁ ମେଘର ଦୁଃଖେ
ନବୀକର ହେବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଆଳାରେ କଳ ନିଃସମ୍ପଦ
ପ୍ରକାର ଅଭିଜାତ ପରିବାହା କ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାନ୍ୟ ସୁହମୃଦ୍ଧି ଭୋଗ କରୁ-
ଥିବାର ଦେଖୁଣ୍ଡ, କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷମଧାରୀ
ଆକାଶାମ୍ବୀ ପଢ଼ାଣୀପାନଙ୍କର ଅସ୍ତରିଧା
ଦୂର କରଣାର୍ଥେ ବରକାହୀ ଅଛି, ସେହୁପରି
ସୁକର ବ୍ୟକ୍ତି କେଣ୍ଟ କିନ୍ତୁ ଆଳାମଧର୍ମ
କିଣାବୋର୍କୁ ଲୋକ ନିବାରକ ଉପରବା
ଆକାଶାମ୍ବୀ ପଢ଼େବ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କହେ କି ?

ଖାମଳଶର ଥାନାନଥରେ ବସୁଳ
ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷ ପ୍ରମତ୍ତା । ମୋଟ ଥାଜାର
ଅର୍କି ହକ ଘଟେ । ଲୁକହଙ୍ଗ, ଶାମହଙ୍ଗ
ଓ ପଥରର ଧୟାର ଯହିମାଜ ମୋଟ ଥାନାର
ଅବେଳା କିଛିଲେ କଲେ । ବସୁଳ ଗୋଟିଏ
ଜଳମଳ ମୂରକ । ତେଣୁ ଏହିନାହାପ୍ରତି
ନାହାପ୍ରତିକାର ଅସୁନ୍ଧା ଓ ଅଳକତୁଷେ
ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣିତ ସରତାର ଓ ବେ ସରତାର ହତ୍ତ
କିନ୍ତୁ କର୍ମଶୂନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଖଳାବୀର୍ତ୍ତ ଯଦିତ
ଆଇଯାରେ କିନ୍ତୁ ଆବ ପଢ଼ିବା ଓ ଅଛିରେ
ଅଛିବ ଓ ଅଧିକାନ୍ତମାନ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ
ଏ ପ୍ରତିକାରଶୀଳ ଭାବେ କୁହିତ ଘଟ
ଆଏ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଗନ୍ଠା ସଥିରେ
ଚାଶିମୟର, ବୃଦ୍ଧିଯୁଵ, ଧର୍ମତ୍ୱ, ଧାରାବିରାଜ
ଓ ଉଲଗ ଅବଶେଷରେ ମୌଳି ଘଟିବା
ଦେଲେ କୌଳା, ଉଲପର, ବାନ୍ଧୁଧାର,
ଶାର୍ଦୁଧାର୍ମ, କାହୋଳ, ଦେବହୃଦୟାକାର
ତୁଳ୍ୟଯୁଵ, ପାତ୍ର-ଜୟୁଲ ଓ ବାରସ ଅଧି
ଅନେକ ଏତେ ଦକ୍ଷ ମୌଳି ମାନଦଣ୍ଡ
ପ୍ରଫୋକରେ ଜ୍ଞାନ", ୧୦ ଏ ସବଳ ଶ୍ରୀ
ପଦ୍ମପତଙ୍ଗହେତେ ଦୁଇତମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବକାଷ

ପ୍ରାଣଦେଶ୍ତ୍ର କି ସକା ଦୋଷ ଅନୁଭାପନ
ବିଷୟ ଜଳମାଳରେ ଯାଇ ନାହିଁ, ସ୍ଵାକଳି
ଭାବୁରବାଲା କାହିଁ, ତେବେ ଏ ସମାଜରୁ
ଆୟ ହେଉଥିବା ଧର୍ମକର ଚାହିଁ
ଭଗାୟରେ ଜଳର ଦେଉଥିଲୁ ? କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
କୃତି ଏହାର ପମ୍ବ ଉପରୀତ ହେଉ
ଥିବାରୁ ଜୟଗୋପରେ ଭାବ ଶାର୍କ୍ଷି
ଲଜ୍ଜାରେ ମେନ୍ଦରମାନବୟରୁ ଦେଖି
କେହି ବୋର୍ଡରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଦେଉଥି
କେନିକି କେବଳ ଦେଖିଲିଥି ବୁଦ୍ଧି
ସଜ୍ଜରେ ମୁଠେ ମୁଠେ ମାଟ ପକାଇବାର
ବିକଳ୍ପ କରୁଥିବା । ବାଟେ ଏତେ
ଗୃଥା ଫୋକର ଜ୍ଞାନା ଲୁଗିଛି, ଏହାର
ଦେବାର କଥା । ବାରକ ହଜା ଆନାରୁ ବୁ
ଦ୍ୟାଗ ସୁନିନାରୁ ଏହି କୌଣସି କୁହୁ
ଦେବା ଲୁହର ଜଳରେରେ ଏହି
ପରେ ଅଧିକାର କାହିଁ ଦେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବୋର୍ଡରେ ପ୍ରାଦୁମନର କର ଅନୁମନକରି
ଅନୁକ ଓ ଅନୁଧା ଦୂଷ୍ଟ ବାହାର କରି
ପ୍ରଦକ୍ଷିଣମାନ ରଖିଲାବେ ।

ଅଳବେ ବନ୍ଦ ସୁରକ୍ଷାର କଷାପାଇ
ନାହିଁ । ବିଦେଶୀୟ ମେଲୁଙ୍କ ପ୍ରଗ୍ରାମ ଓ
ଯହରେ ଆନାର ଜଳ ଉଚ୍ଚ ଶୁନ୍ଦରେ
ତଥା ବନବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କିନ୍ତୁ ତୋଟ
କାହିଁ ତମ ହୋଇଥିବ ତଥା କେବଳ
ଲୋକ ଦେଖାଣିଏ ସାବର—ପଥକରାପାରୁ
ଓ ପରିବ ଛୁଲନାରେ କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡିଲ୍
ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଏଥାନା ଉଚ୍ଚତରୁ ମେଲୁଙ୍କ
ରୂପେ ନିଷାତର ଦରେ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତିଆ
ଓ ଅବର କରିବାର ହେଉ କରିବାକୁ
ପଡ଼ିବ, ତେଣେ ଅନ୍ତରୀମରେ ଆନାମୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସର୍ବଲାଭ ଦେବେଳ ଜମିବାର,
ଧୂଣି, ବାଜସ୍ତୁ, ଫଳାଦକ ପ୍ରେରିତେବେ
ଓ ଅନ୍ତରୀମ କଣ୍ଠ ଶୁଣା ବର୍ଣ୍ଣିତ କିନ୍ତୁ ଦକ୍ଷ
ଲୋକମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜଳି ହାତ ଏହି
କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡିଲ୍ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ । ଯେ
କି କୁଣ୍ଡିଲ୍ କରିଯାଇ ହେଉ ବା କେବଳ କୋଣ
ଉପରୁ ହେଇ—ଧାରନାର ଆନାର
ପୁରୁଷୀମା ବୟାଗ ପ୍ରଗଳଶରୁ କରିବ ଓ
ଧାରନାର ଆନାର ଧରିମଣୀମୁକ୍ତ
ଏକଶର ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ମୁଦସବାହୁ
ଆନାମୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଇବକ, ହାତ
ଅସବୁ କୌରୋତ୍ତର ଉଦ୍‌ବଳନରୁ ଉଦ୍‌ବଳନ
ଦେଲେ ସାଧାରଣକ ସୁରଥା ଦେବାର
ଦିଶେନ ଆଶା କରୁଥାଏ ।

ଭାନୁଗର ଥାକାର ପୃଷ୍ଠାମୀ ଅର୍ଥାତ୍
ଭୟାଙ୍କ ପ୍ରମଳାତ୍ମ ବାହାବିଲ ଗ୍ରାମକିତାଷୀ
ଶବ୍ଦରୁ ନରଶୋଇ ନାୟକ ଜା କାଷ୍ଟିକୁ-
ଦୂର କିବାସୀ ଶବ୍ଦରୁ ହୃଦୟଶୋଇ
ନାୟକଙ୍କ ଓ ଖାମୋଗର ପଞ୍ଚମ ଅଧିକୁ
ଅନୁଭୂତ କିବାସୀ ଶବ୍ଦରୁ ମହେନାଥ
ତେ ବା କଷାପାସ କିବାସୀ ଶବ୍ଦରୁ
ବ୍ୟାଘକାଳାଥ ଦାସଙ୍କ ଆକାଶାସୀ ପଣ୍ଡେତ
ଲୋକେ ଅସ୍ତ୍ରମାର୍ଗର ରିଷ୍ଟେଟ ସତ୍ୟାକାରୀ
ଅହନ୍ତା ଛକ୍କାରୋକ୍ତ ପ୍ରାଚୀ ହେବାରେ
ଉପରେତୁ ମାତ୍ରମୁନାକାରୁ କିମ୍ବାକ ଦେଇ
ଅନୁରେଯ କଥାକୁ ।

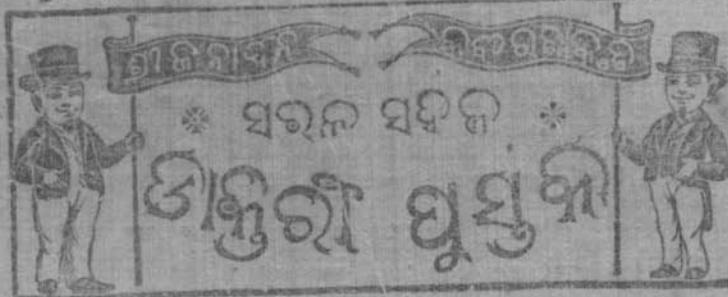
ଅକ୍ଷାମ୍ବୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେଉଥିବା କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗ
ଯେ ବାହୀର ବାକ୍ ବନ୍ଦିଲାବେ ନାହିଁଲ କା
ବାଧାଏ କାନର ମହାସ୍ୟରେ ନ ଛାଇ,
ବାହୀର ମନଭାବେ ନମ୍ରତ ଚକର ଦ୍ଵିମୂଳ
ଫ୍ରେଶ୍ ଟୋରିସ ବିଦେଶୀମୂଳ୍ୟ ଉପାରକ
ନକର ଜନଥାଳାର ଅକ୍ଷ୍ୟା ଦେଖି ପ୍ରମୁଖ
ବନ୍ଦିଲୀବାର ଉପର ଘୁଣିଲା ସହିତ ଅନୁଭବର
ପ୍ରମାଣିତ ଗୀତ କେବିତ ହେବେ ଏହି
ତୃତୀ ବିଦ୍ୟାସ୍ଵର୍ଗ ଉପଦେଶ କାର ଶକ୍ତି
ମଧ୍ୟାରୁ ଯେ ବୌଦ୍ଧପ ଦୂରବିଦ୍ୟା ହେଠି
ଦେଇ ଅସ୍ତରା ଜିବାରନରେ ନିଷାନ୍ତର
ଦେଇ ତିକ ସମଟାର ପଦ୍ମବିହାର
କରିବା ।

ଅନେକ ଉପରୁତ୍ତ ମହାଶୟ ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟରୁ ସେ ଚାଲିଯି ଦୁଇତର ପ୍ରାଣୀ
ହେଲେ ଆଜାମାଣୀ ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଲେଖିବ
ନବାଂଶକ କଥାରୁ ଏଣ୍ଠିଲୁ । ଏଥରେ
ବୌକୁମ ସନ୍ଦେହ ଲାଗୁ । ଏ ନିଷ୍ପର୍ବତୀ
ମହାଶୟମାଳାରୁ ବନ୍ଦ ଅନ୍ତରେଧବରୁ
ସେ ଦୟା କରି ଯୋଗର ପାର୍ଥୀ ହେବାର
ନ ପୁଣ୍ୟ । ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତରେଧବ ଅନ୍ତରେ
ନାନକର ହେବାର କରେଥାଏ ପୁଣ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଏକାଏ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବଦେଶୀପୁଣ୍ୟକାଳୀ

ପ୍ରଥମକାଳ— ଏହୁସ୍ତୁକ ଉତ୍ତାଷ୍ଠାରେ ଜୟାହୋଇ ସବାରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକ ହେବା ଦେଇଥାମେ ନନ୍ଦକୁ ହରାର୍ଥ ମନେ କରୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ତୁକ ଯାହା ଘରେ ଥିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ କଥାରେ ଡାକ୍ତର ମିମା ଚେବିଥିବାକୁ ଦେବନାହିଁ, କିମେ ତିବିଧା କରିପାରିବେ ପ୍ରଥମକାଳରେ ବେଗର ନିଦାନ, ସ୍ଥାନ୍ୟବିଧି, ନାତୀ, ନେବ, ମଳ, ମୃଦୁ, କହା ଆଦି ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଗରିଷ୍ଟୁ, ଘେରେ ସଧ୍ୟାସାଧିକ ଲକ୍ଷଣ, ପ୍ରାଚିନ, ମୁଣ୍ଡମୋଗ, ଭୁଟୁକା, ଅର୍ଥ, ମୂର ବେଗରିଷ୍ଟୁ, ଘେରେ ସଧ୍ୟାସାଧିକ ଲକ୍ଷଣ, ପ୍ରାଚିନ, ମୁଣ୍ଡମୋଗ, ଭୁଟୁକା, ଅର୍ଥ, ମୂର ବେଗରିଷ୍ଟୁ ଦେଇପାରିବେ । ମୂଳଙ୍କ ଟ ୦. ୫୦ ମାସୁଲ ଟ ୦. ୧୦
ଦ୍ୱିତୀୟକାର୍ଯ୍ୟ— ଏହୁସ୍ତୁକରେ ଶଶବରମ୍ଭାନ, ସଂହିତଶ୍ଳୋକ ଓ ଶାତାର ଅନ୍ତିମବାଦ, ଭାବ୍ୟଗୁଣ ପ୍ରମୁଖ ଧାରାର ଶେଷନ, କାରଣ କେଳ ଓ କୃତାର୍ଥ ପାଦବିଧ ଶାଶ୍ଵିତ୍ର ତିପତ୍ରମାନ, [ମୋଦାନ, କୁଣ୍ଡ, ବଟିକା ଆସର ଓ ଅର୍ଥ] ପ୍ରଭୁର ସ୍ତୁକପ୍ରଶାଳୀ, ସକଳଭାବରେ ଶୋଭିତାପାତ୍ର, ଓ ର୍ଯ୍ୟବମ୍ଭା ଓ ଅନ୍ତର୍ଗାନ ବିଶେଷରେ ପ୍ରମୋଦବିଧ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଶ୍ରେଣୀନାମ, ବିଶେଷ ଭାବେ ପଞ୍ଚକ ହୋଇଥିଲୁ । ମୂଳଙ୍କ ଟ ୦. ୧୯ ଦା ମାସୁଲ ଟ ୦. ୧୦
ତୃତୀୟକାର୍ଯ୍ୟ— ଏହୁସ୍ତୁକରେ ନରଦେହ ତତ୍ତ୍ଵ (ପ୍ରାଣ, ଜୀବକୋଷ, ମୃଦୁ ଥିଲୁ ବନ୍ଦ, ନର କିନ୍ତୁକାନ, ଅପ୍ରମୁଦ୍ରର ଜୟକାର ହେବ, ପ୍ରେଣୀତମତ, ମୀତ୍ର, ମସ୍ତିଷ୍ଠ ଗଠନ, ମେରୁରକ୍ଷଣ ମନ ଶୋଷତ, ଶୀଘ୍ରଭୂଷ ଦେବ, ନାତୀ, କୁଣ୍ଡଶ୍ରୀ ଧମନ, ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଘରମାନ, ଶର୍ଯ୍ୟା ଦୀନା ଧାରିବିଦ୍ୟା, ଶୀରସ୍ତ; ଜନନେନ୍ଦ୍ରିୟ, ଶକ୍ତିକୋଷ, ଯୋଗ, ପ୍ରକର୍ତ୍ତର୍ମୁଖ, ରହି; ରହିଥାନ ପୁଣିବନ୍ଧ୍ୟା କହୁ ସନ୍ତୁଳାନ, ନମୂର୍ବିକାର, ନାରିରକ୍ଷଣ ଗର୍ଭଚିତ୍ର ଓ ଲକ୍ଷଣବଳୀମାନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହ ମାତ୍ରଭାବରେ ବନ୍ଦିତ ଥିଲୁ । ମୂଳଙ୍କ ଟ ୦. ୧୦ ମାସୁଲ ଟ ୦. ୧୦

ଶ୍ରୀ କନାର୍ଦ୍ଦିନବେଳୁଙ୍କ ପୃଷ୍ଠା -

ଭାବୁପରିଶ୍ରମ ଓ ଅର୍ଥବ୍ୟାପ୍ତ ହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକଣ୍ଠେ ଉତ୍ତରାଗାରେ ପ୍ରଭୁରକଳ୍ପି, ସଜଳା ମାନବଙ୍କ ପରମ ବଜ୍ରର ଜୀବନରଖା ବିଧାନ କରଣ ଉତ୍ତରିତ କାଳଯାଏ ଦେଖି ଓ ବିଦେଶୀ ବିମାବେ ଯେ ମୁଁ ଏବେଳଣା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗା କରୁଥିବା ଘରେସୁ ସଥାସାଧ ତାହା ସଜିବେଶିବ କଲୁ କୋମ୍ପେନଟେଲର; ରବାଟସ୍ ପ୍ରଭୁର ପ୍ରମିତ ଏଲେପ୍ଯାଥବ ଓ ବେଳ; କାଶ ଏଲେନ ପ୍ରଭୁର ହୋଲିପେଣ୍ଥାଥବ ତତ୍ତ୍ଵକାରଗଣକ ମନ୍ଦାବଳମ୍ବନରେ ବହୁକାଳ ଧରିଶମଳର ବୃଦ୍ଧିକଣ୍ଠ ମନ୍ଦିନ ହେଲ, ପାହ୍ଲାତାଏ ମାଧ୍ୟାରଙ ଅଧିକସାମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଅନ୍ତେବଳ୍ଲାବୁଣରେ କନ୍ଦକୁବଳ ଯେପରୁ କଥା ଅବସ୍ଥାକ କରୁଥିବା ଏଥରେ ତାହା ଅଲୋଚିତ ଓ ଜଳିବ ହୋଇଥିଲା । ତତ୍ତ୍ଵକାରଗଣ ଦେଖିଯୁ ଅରଜ ଚତୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶୀ ତିକିଷ୍ଣବ ଓ ଉଠିଲା ହାତୁର ମାନଦିନେ କଥାକୁବଳ କନ୍ଦମ୍ପାତିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା । ତାଏଶିଗାରୀଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟମାନେ ଓ ସମ୍ପଦା ତଥାଗ କରିଲୁ ନ ହାତ । ମୂଳ୍ୟ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ହାତ । ଏହି ହିନ୍ଦାର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ହିତ

କୋଣ ଗାଁ ବା ଆଦିଶାସ୍ତ୍ର

—କେନ୍ଦ୍ରିତ ଗୋଟିଏକ କରଣୀ— ସୁଧାରିତ ପ୍ରକାଶକେ ଯେଉଁ କୁବରେ ସ୍ଥାନ
ପୂରୁଷଙ୍କ ଯାବଗୁମ୍ବ ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ପ୍ରକାଶକେ ହେଲାଛି । ଏହି ପ୍ରକାଶକେ ବୈଷଣିକ ସ୍ଥାନ
ପୂରୁଷଙ୍କ ଗଠନ, ନିରଣ, ଚନ୍ଦ୍ର ମିଳନ ରହ, ସରବାହ; ଜେଠି ଦୀର୍ଘ ଜୀବିତ ଆମ୍ଭା..., କେବଳ
ଶ୍ଵର ଫରେ ସ୍ଵର୍ଗତ୍ତିର ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲା । ଏହାରଙ୍ଗା ସ୍ଵରୂପଙ୍କର
ପ୍ରକାଶ ମୁଖ ଏବଂ ଶରୀରର କେର୍ତ୍ତିରେ, କୁପର ତିରରେ କାହାର ମୁକୁତ ଦିଅଥି; କି
ସବୀ ତୁମେ ଦିଲାଦି କରିଯା ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ କୁଳକା ବା ଶୁଦ୍ଧି ପ୍ରେମକ ଓ ବନାରୀ ପ୍ରକାଶ ନାମ
ଦିଲା କରୁଥିଲା ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ପଞ୍ଚ ଟ । ୫ ମାସରୁ ଟ । ୧/
କରନ କରି ବହିରେ କରି—

କାମାଦ୍ୟାଚିହ୍ନ ବା ଶିଖାକାରୀ

ଜୀବ ମାହେତ୍ୟଦ ଏ ଅଗ୍ରତ ନିର୍ମୟ ମାନୁଷଙ୍କରଣ ବିଧ; ସଂକଳନବିଶୀଳକରଣ, ସାମାଜିକରଣ, ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବିଶୀଳନର; ପଢ଼ି ବିଶୀଳନ. ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରକାଶ, ଶୈଳିଗ୍ରହିତୀନାମ୍ବିଦ୍ୟାନ ପ୍ରଦ୍ୱାସକ, ଶିଖ୍ୟପ୍ରସ୍ତର୍ୟନ, ଅନ୍ତିମ୍ୟନ; ଜାଗାଧାର, ନିର୍ମାଣ ଯିତିତ କରଣ, ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗାଦାନ ଉପାର୍ଜନ, ଦୁର୍ଗମ ଜଗାରେ; ସଂଚରଣ ଜାବାରେ; ଚାଟାଠନ ବିଧାନ, ବିଧାଦରେ ଶରୀରାରଣ, ମାର୍ଗ ପ୍ରକାଶ, କାନ୍ଯାଧିକ, ଧନଧାର୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ ରେ, ବିହିବାରଣ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଧାର ବିଷ୍ଵମାନ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ଟଙ୍କା। ଏହି ଶଙ୍କିତ ମଳ ଟଙ୍କା

ଶନୁଜ୍ଞରୀ ରାଜବେଦ୍ୟ ଶ୍ରୀ କନୋଭନ ବନିରତ୍ନ
ମ୍ୟା ମୂରତୋଳ, ଓଡ଼ିଆ ମେଆ ହାଟଗେଲ୍, କଣ୍ଠବା।

ନେଟ୍‌କାମ୍ପିଙ୍ଗ

ଏକବ୍ୟାଙ୍ଗ ସବ୍ୟାଧାରିଷତ୍ତୁ ଜଣାଇ-
ଦିଆଯାଉଥିଲା ଯେ ଚଟକଜିତା ଅନ୍ତର୍ଭବ
ପ୍ରା ପଦ୍ମପୂର୍ବ । ମୌ । ବହୁମାନ ମୁକାମରେ
ଅବଶ୍ୟକ ନନ୍ଦକୁମାର ଷେଷେର ଆମ୍ବେ ଖା ବିନୋଦ
ଲୁଳ ଗୋପ ୫ ୩ ଜଗତବନ୍ଧୁର ଯୋଗ
ଏକମିକୁଣ୍ଡର ଥିଲୁ । ଦୂରେ ବିଷୟ କାହିଁ
ଜଗତ କ୍ଷେତ୍ର ଗୋପ ଜତ ତା ଲାଗି ୨୭ରିକା
ରେ ପରମେଳକ-ମନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ୫
ଦର୍ଶମାନ ଆମ୍ବେ ଉତ୍ତର ଷେଷେର ଏକାଏକ
ଏକମିକୁଣ୍ଡର ଅଛି ।

ଯାହାରେ ସବୁଧାରଙ୍ଗେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପଦ୍ମନାଭ-
ଜେନା ଅମ୍ବେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବୁ ଏକାକ୍ରମ
ବଣାଇଲୁ । ଉତ୍ତି ।

ବହୁଗ୍ରାମ } ଶ୍ରୀ ବିନୋଦଲ୍ଲାଲ କେତେ
୪୪୧୭ } ଏବେଳୁୟଟର ସ୍ଥାନ
 ୮ ନବବୃତ୍ତର ପୋଷଣ
 ବହୁଗ୍ରାମ, କଟକ

232 NOTICE 9. 4. 72

In the Court of the District Judge,
Cuttack
Insolvency petition No. 36 of 1927.
Madhusudan Das, of town, Cuttack.

Whereas the above named petitioner has applied to this court for being declared insolvent under Act V of 1920 this is to give notice that the Court has fixed 20-4-27 for hearing of the said petition. Any one desirous of being represented in the matter should appear in person or by duly instructed pleader on the date fixed.

Cuttack }
6th April 1927 }
 B. K. Ghosh
 Offg District
 Judge

ନୀଳାମ ରସ୍ତାହାର

ନ ୪୭୧ ମୁର ତିକ୍ଟାଙ୍ଗ ସନ ୧୯୨୭ ମେରି
କଟକ ମୁଦ୍ରମ ପ୍ରଥମ ମୂଲ୍ୟ ଅବାଳକ
ଶ୍ରୀ ବାଲୁକି ଚରଣ ଲାଖକ ବସ ଜୀ
ପବାନନ କାଳଗେ ରି ଓଗେର ପ୍ରତିବାଦୀ ଦେଖ
ଭିପର ଉତ୍ତର ନମ୍ବର ମୋହବମ. ରଧାରାଣୀ
ଟକା ଆଦୟ ନିମନ୍ତେ କେଳାଇଛି ବନ୍ଦର
ତା ୧୯୨୭ ସାଲ ଦିବ୍ୟ ସ ୧୦ ଟା ସମ୍ମ
ଭଲମ ହେବ ।

କେହି ସହମେ ଅନେକାଳେ କାହା କଥା
ଆସିଲେ । ଯାତି ଏହିକୁ ପ୍ରାୟ ବୃଦ୍ଧିତେବ
ଅମ୍ବୁ ଦେଖିବାରୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ପଦକାର ବେଳା
ଦଳକାଳ ଏହି ଅନ୍ୟର ଅବାଧିରେ ଦୂରକ
ଅନୁଭବରେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ମୋକ-
ଶାରେ ପ୍ରଥାର ଚିର ଦେହର ଜୀବିତ
କୋଣର ବୈଷ୍ଣବ ଜାହାନରେ ଆମେ

ଗୁଡ଼ିମିଳି କରାନ୍ତି ଓ ଥାରେ ଦେଇଦିଲା
ତା ପଥାରିଛନ୍ତି ଏମତୀଏହମଧ୍ୟ ସେହିଦନ
ଠାରୁ ଉଚ୍ଚରତ୍ତ ଦିଲାନ୍ତି । ଭାବ
ତା ଯତାରିଷିକରେ ସେ ଅମ୍ବ ସାଥେ
ଶୈଖିପେଇ ଅମ୍ବମତାପଦ କାରପରିକାର୍
ଦୁଃଖ କୌଣସି ଜାରୀ କରୁଳାହାନ୍ତି କି ଥାର
କରିପରିବୋନାହିଁ ଓ କୌଣସି କାରୀ ବଳେ
ଦେଇଦିଲାନିବ ଭୋ ଥକିଲା କାମିଲା
ଟାଟ । କୁ ୫୦—୨୨୦ ଅଂ ମୂଲ୍ୟ
୪ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀ ତା ନିଷାତିଲେଠା
ନ ୨୪୪୫ ମୂର ରାତି ମୌଳି ସହେଳିହାଠା
କେବରେ ଥିବା କି ୧୩୩୪ ମୂର ବେଳେ
ଦାପଦ୍ଧ ଲୋକଦଃଳ ଉଦ୍ବା କମାବନୀ ୫
୨୭୩ ଅଂ ମୂଲ୍ୟ ୧୨୩ ଟଙ୍କା

ତୁହିଁରେ ଅମ୍ବେ ଗାଘ କେବୁ ନାହିଁ ଗୋଲ
ରେଖି ତଥି ରେଯେଷୁଇ ତାରେ ଦୁଇମନ୍
ନାମା ଠାଳଦେଲ୍ ମାତ୍ର ସେ ତହିଁର ମର୍ମ
ପୂର୍ବର ଅନୁଗତଥାଇ କହୁ ରେଯେଷୁଇ ଦୁଇମନ୍
ନାମା ତୁଳନାରୁ ଫେରହି ଦେଇଅଛି ଓ
ଗତ ତା ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରଳ ସମ୍ପଦରେ
ଅଗରହୋଇ କିମେ ଲସୁପା ବେଳାର ଦୁସର
ରେଖି ଏହୋଇଲୁକ କେହିଁ ଦେଇଅଛି !

Q&Q M&Mâ® Q&Q

ଆପ୍ରାଚିକ ସମ୍ବଦପତ୍ର

The Oldest Newspaper

ବାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ଅଗ୍ରାହି ଟଙ୍କା ୧
ପ୍ରତିଶତୀ ଟଙ୍କା ୧୫

ପ୍ରାଚୀ ଦକ୍ଷ—ଶ୍ରୀ କୁଞ୍ଜବନ୍ଦୀ, ମହାତ୍ମା

५७६

Cuttack, Saturday the 16th April 1927

ବୈଶାଖ ଦିନ କଳ ଏକକଟି ପାଇଁ ଶକ୍ତିମାର

୧୭ ଶକ୍ତୀ

ପ୍ଲାନେଟ୍‌ର ବିପାତ

ବୈରଚନାମୀକୁ ସେନିଖିତାଗରେ ଉଚ୍ଚ-
ପଦରେ କଷ୍ଟପ୍ରଦ କରିବାର ତଥାକୁ
ବୁଦ୍ଧିଗା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଲମ୍ବିତ ସିନ କମିଟି
ନାମରେ ବିଦ୍ୱତନ ହେବ ବିଦ୍ୱତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏବେ ଫଳପଦରେ ସେମାନେ ସେନା
ନାମ ଉତ୍ସପନ୍ତ ପକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସେନିଖି
ତାଗରେ ଯେଉଁ କବଣୀ ଧାର୍ଯ୍ୟର ଭାବର
ନାସୀଙ୍କ ବିଅନ୍ତରେ ତତ୍ତ୍ଵ ସମବେଳେ ଦିନି
ଅନେକ କଥ ବିଶେଷରେ ଆଲୋଚନା
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଭାବର ନର୍ତ୍ତମାନ ହେଲେ-
ବିଭାଗରେ ଏଇ ସଂକଳନ ୧୦ ଜଣ କରି
ନର୍ତ୍ତମା ନୟକୁ ଅଛାଇ । କମିଟି କହାଯାଇଛନ୍ତି
<କେବଳ ୧୦ ଜଣ କେବଳେ ୧୦ କର୍ମକୁଳସ କରି
ପଦରେ କାହାଯାଇ । ୧୯୩୩ ସଲାହେ
ବିଜ୍ଞାନ ସାହୃଦ୍ୟ ମିଲିଟାର କଲେଜ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଗୋଟିଏ କଲେଜ ସାହକରେ ପ୍ରାପନ କରି
ଯାଇଁ ବିର୍ତ୍ତରେ ଭାବରୁମାନଙ୍କ ଯମରକ
କରୁଣା କୁଠ ଦେଇ ଏହି ପଢ଼ିବାର ଏହି
କଲେଜରୁ ଦେଖିଯାଇଛି ୨୦ ଜଣ ବ୍ରିଜିବି
ହେଲିକାରୁକୁଳର କିମ୍ବା ପଦକର କାହାଯାଇ
କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ ସାହୃଦ୍ୟ ପଲେଜର ଯିବା
ପ୍ରଣାଳୀ ଯେପରି ସାରମ୍ଭ କରେନାର ଯିବା
ଅନୁତ୍ତସ କୁଠ କରସାନ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ
ଦେଇ । ଗୋଲାମାବ ରିପାର, ଇଞ୍ଜିନ୍ୟୁଲ୍
ଇନ୍ଡ୍ରିଆ, ସନ୍ଦେଶ ବିବାହ, ଓ ବିମାନପୋତ
ବିଭାଗ ପ୍ରକାଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗରେ ଯେପରି
ଭାବରୁମାନଙ୍କ ଧିକ୍ଷାଲୀଙ୍କ ବର୍ତ୍ତେ କମିଟି
କାହା ବିଜ୍ଞାନ ରୂପେ ଉପରେ କରିଥିଲା ।
ଭାବରୁମାନଙ୍କ ଯେତଥି ଉପରୁତ୍ତ ଯମରକ
ଯିବା କିମ୍ବା କରୁଗାରୁ ଭାବୁ କରସାନରେ
କମିଟି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ କରସାନରେ
ଧୂରତା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ହେଲାନାନ ଯନ୍ତ୍ର
ବ୍ୟସକରତା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସେବେ କର୍ମ
କରି କରି ବିଜ୍ଞାନ ପଦକରୁ ବାର୍ଷିକ କୁଠ
ତାହାରୁକୁ ଏକ କାଳୀ କରିବାରେ ଭାବରୁମାନଙ୍କ
ଯମରକ ଉତ୍ସବରେ ଯମରକ କରିଲା
ବ୍ୟସକରତା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯମରକ
ପାଇବି ।

କମିଟିର ଦେଖାଟରେ ଏଥିର ବିଶେଷ
ହେଉଥିଲେ ନାହିଁ ଯାହାତିଥି ଜନଗମ୍ଭୀ
ମାନେ ବୈଜ୍ଞାନିକରୁଣାରେ ବିବେଧ ଉନ୍ନତ
ବୃଦ୍ଧିପଦାଦିବେ । ଜୀବଚିକିତ୍ସାର
ବିଜ୍ଞାନପାଠ୍ୟ ଏବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେଳେ
ମୁକ୍ତ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାର ଏଯେଣ୍ଟ ବିଶେଷ
କିମ୍ବା ଉନ୍ନତ ପାଠନାହିଁ । କମିଟିର ହପୋଡ଼
ପାଠରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ବାଟା ମୁଖେ-
ଆଜି କେବଳ ଉପୋଡ଼ିଟ ହେବା, ଦେଖ
ନାହିଁ ପାଠନାହିଁ । ଯାମାଙ୍କ ବାପାଙ୍କର ମନ୍ଦିର
ଲେଖିବା ମଧ୍ୟରକା ଭାବରେ ମରାନ କରି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ କହିଅଛନ୍ତି ସାମାଜିକ ସାଂ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପୋଡ଼ିଟ ହେବା ଉପୋଡ଼ିଟ

ଅନେକ ଦ୍ୱୀ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବିଲାଛି । ସେ
ଏହି କଥା ତହୁ ଲଙ୍ଘରେଇ ସାମାଜିକାଗା-
ରଣକୁ ଆଶାଧିନା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀବି-
ସରଳାର ମମ ଏହି ଘରୋଡ଼ ପ୍ରକାଶକର
ଦେଖି ପଢ଼ିବ ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି
ଯେ ଉଚ୍ଚତ ଲାଗ୍ଟିମେଖ ବା କିଳାର
ନନ୍ଦର୍ମେଷ ଏହି ଘରୋଡ଼ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଦ୍ଵିର ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଦେବେ ଏହି କର୍ମଚାରୀ ଘରୋଡ଼ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ଭାବରେବରୋକ କିମ୍ବାର ଧରିବାରେ ବହିର
ଆଲୋଚନା ଦେଇ ଉତ୍ତପ୍ତରେ ଗାନ୍ଧିର ମନ୍ତ୍ର
ମତ ପ୍ରକାଶ ଦେବେକ ।

ବାନ୍ଧି ଅବସ୍ଥା

ତାମର ଅନ୍ଧା କିମେ ସୁରୁକର ହେଉ
ଅଛି । ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇଲା ଏହାର ଗାନ୍ଧି
ଅଳ୍ପ ବଜେଇ କରି ସାଇଲେଣି । ବିଶ୍ୱାସଙ୍କ
ଦେଇଲମାନେ ଲାକ୍ଷମନ ବଜେଇ କଲ୍ପରେ
ଲଂଘେଇ ଓ ଅପେକ୍ଷକ ନୀ ଅଧିବାସୀଙ୍କ
ସେଠାରେ ଫଳକ ଦୋହରାକର ସଂକଳନ
ପ୍ରସ୍ତର ହେବାଟି ଅମେରିକାରୁ ମୁହଁ
ସାକାର, କୁହା ଲାହାର ପ୍ରକାଶ ଗୀନକ
ସୀଠାଗମଣି । ଭାବନମାନେ ମଧ୍ୟ ଚଢ଼ି
ସାଇଲେଣି “ଲଂଘେଇମାନଙ୍କ କରେ ଯତେ
ତୀଳମାନେ ବିଦ୍ରୁଳ କରିଥିବାରୁ ଉପସ୍ଥିତ
ନାହିଁ ପରିଣମ ନଥାଇଲେ ଅନ୍ଧା ପୁରୁଷଙ୍କ
ହେବାଟି । ଦେମନେ ଏହି ବିଦ୍ରୁଳ
ଅନ୍ଧାଙ୍କ ପଡ଼ିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥିତ
ଅଛନ୍ତି । ନନ୍ଦ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଦେଖେ
ଶାର ଗୀରି ସତରମଳ ପଦିଶାର କାହିଁ
ଅନ୍ଧା ଅନ୍ଧା ନେଇ ଆହୁତି । ବିଦେଶୀ
ପିକାର୍ଯ୍ୟାନବେର ଯେଉଁ ସବୁ ପରିଷ୍କାର
ଥିଲା ତାହା କିମେ ଦୋହରାକର
ଦିଶୀମାନଙ୍କର ଦେବାକ ଏହି ବିଦ୍ରୁଳ
ଯେଉଁ ଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ବଜି ଦୋହରାକ
କଲୁଣି, ତୀଳମାନେ ବିଦ୍ରୁଳମାନ ଦେଖି
ବ୍ୟାଧିର୍ଦ୍ଦିତ ଘେରାଇଛନ୍ତି । ଧର୍ମପାତଳରେ
ବଦେଶୀ ଦେଶକାଳର ଧର୍ମବାଦ ପକ୍ଷ ନ
କର ଫୋଲ ଯାଇଅଛି । ଗୀନର ଏ ଅଳ୍ପ
ଦେଖି କୁଣ୍ଡିଯାବ ଅନ୍ଧାଙ୍କେ କଟିଲାଯାଏ

ମୁଁ ଲେଖିଥ ଯାହା କହୁଅନ୍ତରୀ ତାହା
ଅଛୋଟ କହେଣ ଯୋଗେ । ସେ କହନ୍ତି
ଚାକିର ଅଧ୍ୟନ୍ତରକ ବ୍ୟାପରରେ ବେଦେଶ
ଶୀଳ ଜଣ ଯେବେ ପଢ଼ୁଥ ଦେଖି ପରେ
ମାନୁଷର ବସ୍ତ୍ରଫୋଷ ଲାଭି ଗୋଟିଏବେଳେ
ଚାନ୍ଦର ଗୋଟିଏ ମହାସୂଚି ହୃଦୟରେ
ଦହିବ ଏହା ଏଥରେ କେବେଳ ଏହିମା-
ନୁହୁର ମନ୍ତ୍ର ପୁରୁଷା ଜନ୍ମିତ କୋଳିପଦ୍ମବ
ର୍ତ୍ତମାନ ଅବଧା ବନକୁ ଦିନ ଯେପଣ
ପୁରୁତ୍ର ହେବୁଅଛି ଅନେକେ ମଧ୍ୟ-ଦେଶ
ତତ୍କାଳ କରୁଅନ୍ତରୀ, ପଞ୍ଚ ଅବଧା ଓତୀବେ
ଜଣ ପଢ଼ି ।

ଲିର୍ଜ୍ ସଭାରେ ଭାରତ

ଗର ମୟୁଦରେ ବିଲୁକର ଲଞ୍ଜ ସାଇରେ
ଭାବତାନନ୍ଦରେ କେତେବେ ବିଶ୍ୱାସଲୋ-
କିଙ୍କି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରିବେ ସାରକ
ସତୀର ଲଞ୍ଜକର୍ଣ୍ଣନ ହେଉ ବାବରେ ଚର୍ଚି
ମାନ ଅବ୍ୟା ସମ୍ବଲରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତା
ଦେଇଥିଲେ । ର୍ତ୍ତିମାନ କଂରେଧର
ବିରାମ ଦଳରେ ପେପର ମଂଚାନ୍ତିର ଓ
ମନାନ୍ତିର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏବେ କଷିବ
ବନ୍ଧୁଷ କରିଥିଲେ ଏବେ ହନ୍ତ ମୁସରମାନ
ପରିବର ମଧ୍ୟରେ ଯେତର କାମ ନମାନ
ଅଛନ୍ତି ତେହୁବି ଲମ୍ବକର କଷିଥିଲେ
ଭାବତାନନ୍ଦି ଏ ଅବ୍ୟାରେ ଅଥବା ଶାସନ
ମମକ ପାଇବ ଅଛୁଟି ।

କୃତ୍ୟାମନ

ଜୀବନକୁ ବେଳାପ୍ରତ୍ଯେ ପ୍ରିସଦରେ ଲୁଣ-
କର କମାଇ ଦେବାମାନ୍ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅଛି ହୋଇଥାଏ କାହିଁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ
ହୋଇଥାଏ ସରଗୀରୁ ହାତରେ କାହିଁ-
କୁଳ ଅଛି ଖେଟ, ଓ ବିଶେଷ ନମିତା
ନିରାପଦ ଯେଉଁ ଅମାର ଅସୁମାନ ଅଛି
ତଥାର ପରକାର ବିଶେଷ ଚିରବଦର ଯେ
କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ନାହିଁ କିମଧାରନ୍ !
ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେ ବନ୍ଦନରେ ପୁଣି ବାରନ୍ତିର
ଅପ ହେଠରେ ଆଲୋଚନା ହେଲା । ସର-
କାର୍ଯ୍ୟ କାରନ୍ତିର ଅପ ଖେଟ ସରାଇ
ନିପୁକାର ସରାମନଙ୍କ ସାଥ ଗଠିତ
ତାହା ନାଶରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତାବର ଫଳ
ଯାହାପଢ଼ିବାର ତାହା ମହିଳରେ ଦୁଃଖପତକ
କାରନ୍ତିର ଅପ ଖେଟିବ ପ୍ରାୟ ଅବେଳା
ଦେଖ ସରକାରଙ୍କ ମନୋମତ । କିମଧାରେକାହା
ଓ ପ୍ରକାଶନ୍ ଦେଖି ସରକାର ଉପାଧ ପାଇ
କାନ୍ତି ପାଇବ କଣ ଉପରେ କର ପାଇ-
ପାଇ କଥା ଧାରୀ କରିଗୋଇଅଛି । କୁଣ୍ଡ
ପ୍ରକାଶକ ଉଚ୍ଚକାରୀବିବର ପରିଦରନ ବିବା-
ଧାରୀ ଜନଙ୍କ ସବୁପାଇଁ ବସନ୍ତରୁ ବର
କମିଶନାର୍ଥୀ ମାତ୍ର ମହିଳାର ବନ୍ଦ
ଓ ମହିଳାର ଉପରୁ କର ନମିବାପାଇ
ଦେବକୁ ସରକାର ଅନାହୁ କଥାପାଇଲେ ।

ଭୁଲ୍-ପାଇଁ-ସମାଜ

ପ୍ରାଚୀ-ପ୍ରମାଣ କବି

ଅଜାମ୍ବି ୧୭ ତାରିଖ ଏଟେଲୁ ୧୯୫୨
ଲୈଖିଥିଲୁମା ସବାର ଅପ୍ରକଟି * ଏହିକି
ହନ୍ଦୁରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକିରିବା
ଜଳବିନୀ ସମସ୍ତରକ ଶକ୍ତି ଉପରେକିମେ
କଥା ଦୋଷକାରୀ ହମ୍ମା ବର୍ଣ୍ଣିତରେ
ବୋଟି ପ୍ରକାରିଜାଇ ଅମୃତିକ ଦେବ

ପ୍ରତାକଣ୍ଠା ପ୍ରତିଯୋତେ

ଗତ କା ୧୯ ଟଙ୍କ ଅପରାଧ ଏ ଘରେ
ବୁମ୍ପରେ କଟକ ଟାକାର ଦଳରେ ଦୂରାକଟାର
ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଦୁଇ ମହିନାରୁ ଅନେକ
ବାଚିବା ଏ ବାଲକ ଘୋଷଦେଇ ଥିଲେ
ଏବାର ଗୋଟି ବୁମ୍ପର ଦିଅଯାଇବାର
ହେଲା ଯାଇଥିବା ଏବାପରେ ଅନେକ
ହାଲର ବାଲକ ଦୂରାକଟାରେ ବିଶେଷ
ଜନକ କୁରି କରିଅଛନ୍ତି ।

ସରବାରୀ ବିଜ୍ଞ ପଳା

ପାଦୁର୍ବଳାଶ୍ଵର ଗୁରୁତ୍ବାନୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ
ଗଠିଏ ଅପିଷ୍ଟ କେନଳାଂ ରେ ଅଛି ।
ଶେଠାନ୍ତି ଜଣେ ଭାବିତବାଧୀ ନିର୍ବାଚିତ
ଫୋଲମିଶାଯାଏ ସରକାର ବରଗୁପ୍ତ
ଅବୁଳ କଥିଥିଲା ! ଯେହିଁ ମନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ
ଶବ୍ଦ ଘୁମ ଓ ବରଦିନ୍ୟାଳ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ
ନିମିତ୍ତ କଥମୁ ପଡ଼ିଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କ
ବାବୀ ଅଗ୍ରବ ବିନ୍ଦୁରୀ ଭାବର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟରେ
ତଣୀ ପରୀକ୍ଷର ଲେବର ଓ ଲାଗ୍ରାଫ୍ୟୁ
ଦେବନୀମୁ କ୍ରେପୁଟ ସେଫେରରଙ୍ଗ ଠାରୁ
ବରଦାମ ପରମ ମିଳକ ଓ ବରଗୁପ୍ତ-
ଦାଶୁଳ ବସ୍ତ୍ର କୁ ଏବଂ ଚର୍ଚ ପରୀକ୍ଷା
ଗୋଟିଥିବା । ପ୍ରତୋତ୍ତର ବରଗୁପ୍ତ ସମ୍ମେ
ଲାଭବେଳର କୌଣସି ବରଦିନ୍ୟାଳ୍ୟମୁଖ୍ୟ
ତାତ୍ତ୍ଵର ତମୀ ପାଇସନେ । ତେଥିରୁ
ମନ୍ଦିର ଜାଗ୍ରତମାନୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନଶାସନ
ମିଳ ବ୍ୟବସେ ବରଗୁପ୍ତକାରୀଙ୍କ ସୀମା
ନାତାରର ଅଶାହ ପାଇଁ କରିବ ଆଖି-
ପାବେ । ଦସମାତ୍ରକାରୀଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ କେ
ମୁକ୍ତ ହେବେ ତାକୁ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ କେତେ ମିଳିବ ଓ କେ ଲାଭପୂର୍ବ
କର୍ମରେ ଥରେ ଅପି ପାଇବୁ । ତେବେ
କୁ ମଧ୍ୟ କାଳୁ ମିମ ଅବିଜ୍ଞା ପେତ
ମିଳିବ । ଏଥାର୍ଥ କେହି ଉତ୍ସାହ ପାପୀ-
ହେବେ କି ।

ସବୁରା ହେଲା

କହୁଣ ତେଣାର ସବକାର ଲମ୍ବମାନଙ୍କ
ଜାଗି ଅଛି କି ପାଟନା ଦିଲ୍ଲିଯଥାରୀ
ମୂର ଘେରି ଲମ୍ବମାନଙ୍କ କିମେରି ମାତ୍ରେ
ଧାରୁଳ ଉପାଧ ପାଇଥିବେ ସେମାତେ
ମାତ୍ର ଲୁଚେଷନ, ଆଜ ଏ, ବି ଏ ପ୍ରତିକୁ
ପ୍ରଶ୍ନାରେ କେବଳ ଲାଖାଳ ବରଦୂରେ
ପଞ୍ଚମ ଦେଇ ଉଚ୍ଚମାରେ ପାପ ବରେ
ମହିନେବନ, ଆଜ, ଏ, ବି, ଏ, ପାତ୍ର
ପାତ୍ରପିଲ୍ଲ ପାଇଥିବାର ନିୟମ ଅଛୁଟ
ପେହି ନିୟମାନସାରେ ମଧ୍ୟ ଦେଉ-
ମାତ୍ରେ ପାଇମନ୍ତରାର ମୌଳିକ
ଅର ଉପରିଲ ପାପ ବରଥିବେ ସେମାତେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ଧାରୁଳ ପଣ୍ଡିତ ଉପାୟମଧ୍ୟ
ପର ନେବକ ଲାଖାଳ ଉଚ୍ଚାରେ ପାତ୍ର,
ଦେଇ ପାଥିଲେ ମାତ୍ରକୁଳେବନ, ଆଜ
୫ ୩ ୫ ୪ ୫ ଦେଇପାତ୍ରରେ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

ଅମ୍ବେମନେ ଏହିପରେ ଆପଣଙ୍କାଳ
ପ୍ରୋତ୍ସମାନ୍ତ୍ର ଅବିଷ୍ଵର ଦାୟ ସଂଖୀଜୁମାର
ବୟସ ଦକ୍ଷବ୍ୟେ ୨ ଦଳ ବଢ଼ିଲା ଦେଇଥିବା
ହିମ୍ବୁ ପ୍ରାଣିକ କରୁଥିଲୁ । ତାଙ୍କର ବଢ଼ିଲା
ଦେଇଲେ ଯାଇମ୍ବୁ ପ୍ରାଣିକରୁ ।

ଭାଷାରୁ ଅଜନ କରିବାରେ କରଣ ଅନ୍ତରେ
ପାହାଯା କେବେ ଗୋଲି କରିବାରେ
କୌଣସି ଦିନେଷ୍ଟ କାମଣ ଭାବୁଁ । ଅନ୍ୟଜାତି
ଦେଶମାନଙ୍କରେ କୁଣ୍ଡଳମାନେ ସେମନଙ୍କର
ଦାମ କପରି ରଖି କରିପରିଅଛନ୍ତି ତାହା
ଦୂର୍ଧ୍ଵରେ ଏହି ଦେବିନାର ଦୁଇଥଣ ଅର୍ଜିଗା
ଚରଣା ପ୍ରଥାରେ କୌଣସି ଅର୍ଥନାଟୁଁ ।
ସରତାରଙ୍ଗର ଜଳସେବନପ୍ରଣାଳୀ କେବାଳ
ଓ କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେଶାନିକ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବାର ବନ୍ଦରୁଣ ଉନ୍ନତି
କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ତମେ ପ୍ରଥମରୁ ସରତାରଙ୍ଗ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାଲି କହି ଦୁଇଥଣ ।

ଯଦି ଶୁଣନେବେ କାହା ଉପରୁଧି କରି
ନ ଥାନ୍ତି କେବେ କମେ ଏପରି ସୁନ୍ଦରିଗାନ,
ବିନ୍ଦୁ ଘୋଷଣାକାନ୍ତି ହୋଇପାରିଲା ଆନ୍ତି ।
ମେର ଯଦି କେବଳ ଅର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା
ସତ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ତେବେ ତମେ ଏବେଶିବ
ଜନସାଧରଣଙ୍କ ବୋର ଅନନ୍ତ ଧାନ
କ୍ରୂଅଛି ଓ ଧରମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏ
କାରଣ ଏହି ଧରମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେହି ମାନେ ସହାୟତା ଦରନ୍ତେ ସେମାନେ
ଅନ୍ୟହେତେ କରୁଥାଏ ଓ ପରେ
ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହିଁ
ଦେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବିଗନ୍ଧ
ବିରକ୍ତ ଦେଶରେ ଯେ ସବବେ କାହା
ବୁନ୍ଦୁଥାବୁ ତାହା ଏ ଦେଶରେ ସମ୍ମି
ହେଉନାହିଁ ।

ଏବେଶର ପ୍ରମିଳାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଅମେରିକା ଓ ସୁଦେଶ ରଜନୀରେ
ଶୋଗଲୟ । ତତ୍ତ୍ଵ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଯମସ୍ତୁ
କାରୀ ଶୁଦ୍ଧିଲାଭରେ ସାଧନ ହୁଏ, ଏ
ଦେଶରେ କରୀଦାର ଭାଲୁକତାର ଉତ୍ସାହ
ବଳ ପ୍ରସ୍ଥେଣ ପୃଷ୍ଠକ ଯେ ଭାବରେ ଉତ୍ସାହ
ପାନ୍ତି କୁଳ କାରୀ କରନ୍ତି ତାହା
ମନ୍ଦିରଚାରିତର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ନଥା । ଏହିକୁ
ଏମାନେ ଏବଅଣା ମାତ୍ର ପାରିଶ୍ରମିକ ଘର୍ଷଣ
ଥାଏ । ଏହି ଛୁଟିନ ଅନ୍ୟ ଶିଖିବେ
ଦେଶମାନଙ୍କରେ ନାହିଁ । ଭାବରକେ
ଯେଉଁ କଂକିଷେବ ଭାବ ଅଛି ତାହା
ମାତ୍ରକିମ୍ବା ।

ତମେ ଏବେଶର ଜନସାଧାରଣ
ମଧ୍ୟରେ ଅଛ ଦୃଢ ଜୀବରେ ପ୍ରସାଦ
ବିଦ୍ୱାର କର ଧରିଥାଲୁ । ଏପରି କି
କୌଣସି ସମୟରେ କର ଧାରନାଥଙ୍କେ
ରେ ଯାହାହେଉ ତପର ପ୍ରକୃତ ଉଦେଶ୍ୟ
ନାଥଙ୍କ । ତମର ଉଚ୍ଚବଶ୍ୟ ପଦ ଆଧ୍ୟାତ୍ମି
ତେବେ ସେଇନକ ମଧ୍ୟରୁ ଦୃଢ ଜୀବ
ଏ ଗ୍ରମପୁର କ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା
ତାହା ଶିଖାନେବା ରଖିବ । ଯଦି ଜାରି
ହେବାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କରିବା ତମର ଉତ୍ସାହ କେବେ ନନ୍ଦାଧି
ରକ୍ଷଣ କଳିବାରେ ସମାଜ ଭାବରେ ମିଳିବା
କାହୁ ହେବ । ଏହ ଦୃଢ଼ିବେ ତେବେ
ମହାମୂର୍ତ୍ତି କରି କରିବାକୁ ହେବ
ପେହିଁ ମାନେ ହାତଯୋଡ଼ି ଆଖିବା

କରୁଥିଲେ ବାଦ୍ୟକାଳଶ କହ ଶେଷପାଠ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ତାହା ତମର ନିଜ କରଗଲି
ହେବ । ମୋ ଦେଖଇ ସୀ ମୁଣ୍ଡ ତମର ପାଦ
ପୂର୍ବ କର ମୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇବା ପ୍ରଥା ମୁ
ଧେର ପ୍ରକାଶିବ କରୁଅଛି । ଏହି
ମୁଣ୍ଡରୀତି ପ୍ରଥା ଅଛି ଆଜିର ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ
ତର ଦୋଷାବଳୀ । ଏସମ୍ପୁ ନିରାର୍ଥ
ତାରିଖାଳ କନ କରିବାପାଇଁ ସୁଧା ଅନ୍ତରେ
ଚାହୁଣ୍ଡି ।” ମହାମାନଙ୍କିଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଆସନ୍ତି
ସତ୍ତାକରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛି ।

ଏକାମ୍ବିନ୍ଦୁ

31978

ବେଳମେଣ୍ଡ ଅହିସର ଓ ଅମଲମାନେ
ତତ୍ତ୍ଵ ତା ୧୨ ରଖ, ତା ୧୩ ରଖ
ଓ ତା ୧୪ ରଖ ଏହୁଁ ଶରୀର ଥାଏଇବା
କରିଥିଲେ । ତ ୧୫ ରଖ ଓ ତା ୧୬ ରଖ
ଦୁଇଦିନ “ଦେବାଳ୍ ଦେବୀ” ଅଭିନନ୍ଦ
ଦେଖିଥିଲେ । ଅଭିନେତାମାନେ ଅତିରିକ୍ତ
ସୂଚିର ଅଭିନନ୍ଦ ଦେଖାଇଥିଲେ । ବିଜୟମନ୍ଦିର
ଅଳ୍ପଦିନ, ଶିଳ୍ପି, ଦେବାଳ୍, ଭାବମାନ
ଓ ବଳକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ
ନାହିଁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ।

ପେମାନେ ଏକଦିନ ନାନାପ୍ରକାଶ
ଗେଲ (Sports) ମୟ ଦେଖାଇ
ସବେ । ସୁର୍ଯ୍ୟର ଓ ଶେଳ ଉଦୟ ପ୍ରାକର୍ତ୍ତା
ଅନେକ ଉଦ୍‌ବୃଜ୍ଜ୍ଵଳ କମହିତ ହୋଇଥିଲେ
Sports ସମୟରେ ପୋକିଲିବର ବ୍ୟକ୍ତି
ଭାରରେ କେହି ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତି ବଢ଼ି ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ଅପରାନିତ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଧାରା
ଥିଲା । କୋଷକୁ ଏହେଠିଲମେହର କରି
ମାନଙ୍କର ଏଥରେ କୌଣସି ଦୋଷନାହିଁ
ପୋକିଲିବର କିମ୍ବା ଅନେକ ସମୟରେ
ଅନେକ ଅପ୍ରିତକର କାହିଁ ଚାହିଁ
ଅସ୍ତ୍ରବ ନହେ । ତାହା ପୋକିଲିବର କର୍ମ
ବୁଝାନାହିଁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦସ୍ତା ଉପରେ
ନିର୍ଭରକରେ ।

18

ଶ୍ରେଷ୍ଠା କଣ୍ଠରାଜମହାରାଜୀ ବିଜୁଳି
ଧର୍ମଧେ ନାକ ଦିଲେ ଯାହିବ ବାହୁଣ
ବର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଖେଳୋ, ବିଲଙ୍ଗିତ, ପୋକି-
ପୂର, କଜାମା ଓ କଣ୍ଠିଲୈ ପ୍ରକଟ ପ୍ରାନ୍ତ
ମନଦୂର ସଧ୍ୟାଶଳ ସାମାଜିକେ
ମୋତିର ଲୋକାର୍ଥ ମଜର ଅନ୍ଧବ୍ୟାଳ କବି

ଶୋଇଯ କରିବାର ପରିମାଣ କରିଅଛନ୍ତି
ସହି ଘରୁର ସମୟାକି କରିଅଛନ୍ତି
ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଲୁ ଏହି ଫଳାଙ୍ଗ
ନାହାନ୍ତି କରି ଏହି ଅଗ୍ରିହାର ଫଳାଙ୍ଗ
ରହେ ଛାଇକାରୀର ସମାଧାର କରୁଥିଲୁ
ସେ କଲିତ ବର୍ଷ ଅନ୍ୟ ଚାଗ୍ରମ୍ଭାତ୍ତାରୁ ଦେଶ
ପୂର୍ଣ୍ଣମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେବର ସିଂହାରରେ ଦେଖିବେଯକି ନମ
ପଞ୍ଚକିଂଶୁ ଯାହିଁ ନକ୍ଷତ୍ରାଳ ଦେଖିବେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ମହାନତାମନୀ ଦେଖିବେ
ହେଉ ଯନ୍ମନୁଷ୍ଠାନକର୍ତ୍ତା ଦେଖିବେ
ଯଜ୍ଞଦ୍ୱାର୍ଥ କି ଲାଭକାରୀ ସାଧକଷ୍ଟେ ତାହା
କାହାରକୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦୋଷପାଦକ
ସଂଶୋଧରେ ଏହି ଦେବବାଦ୍ୟକି କହିଲୁ
ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ— “ଠମେ କରିବାକୁ
ସମ୍ମାନକାରୀକରିବାକୁ ପୁରୁଷ; ଅଦିଶାରୀମୁକ୍ତ
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତନେବଳ” କହି ପ୍ରକାଶିଲା।

ମଣ ଉଦେଖାତ୍ରୀ ମହାଶୟୁ କରିବା
ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଶ୍ରୀମିଳିଚବାନଙ୍କ ମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ରୁହ ଏବରିଷ୍ଟ ମହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଙ୍ଗ
ହେବା ଅସମୁକ । ଏଣୁ ସହୃଦୟ ବୁଲନ୍ତ
ଆର୍ଦ୍ରକ ସହାୟ କାନ୍ତମୟ । ଦାଗାମାରେ
ଏହି ଶର୍ମୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରେ ଧାରା ଦା
କରିବେ ତାହା ପୁଣ୍ୟ କଗନାଥ ମନ୍ଦିର
ଦେବାଳ୍ମୀ ମଣିହାଦୟୁମ୍ବ ନିକଟରୁ ପ୍ରେସ୍
କଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୁଗିବ । ଶ୍ରୀ ଜିତନ୍ଦନ
ତନ୍ଦନ ମ୍ୟାତ୍ରା ଦୟମୟରେ ଭାବୁ ସଞ୍ଚାନମ୍ବ
ହେବାର ଛିର ଫୋଲିକାନ୍ତିରୁ ଦର୍ଶକମାନ
ପ୍ରସରେ ରିମେକ୍ ସୁନିଧା ହେବ ।

ଗତ ସେଣ୍ଟ୍ରମ୍ବାସରେ ସ୍ଵାମୀ
ଦୃବ୍ୟାକ୍ଷିମାନଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉତ୍ତର-
ପୁରରେ ଗୋରାଶଶୀ ଅପ୍ରମ ପ୍ରପନ୍ଧକରିଲା
ସ୍ଵପ୍ନାଚ ପ୍ରିବ କର ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ଧାନା
ଗୋରାଶଶୀ ଅପ୍ରମ ସବୁଟ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟ
ପରିବୂଳନ କରିବା ସକାଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଦ୍ରବ୍ୟ
ବାକ୍ତି ଏ ଅନ୍ଧାନର ସ୍ଵାୟମ୍ଭୀ ସହପତି
ଶ୍ରୀମତୀ ରତ୍ନାଶ୍ରମ ବିଦ୍ୟାଧର ସାମନ୍ତ
ମହାଶୟ ସଥାପନ ମଜ୍ଜାପନ ପ୍ରଭୁର ଉଠ
ଅର୍ଥ ପଞ୍ଚମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପ୍ରମ ସର୍ବ୍ୟମନ-
କର ମନୋଯୋଗ ଥକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ।
ତବନ୍ମୂୟାୟୀ ସର୍ବଗତ ବିଶେଷତଃ ଶ୍ରୀମତୀ
ସମାଜର କେତେକ ସବ୍ୟ ଅନ୍ଧାନ୍ତ ପରିପ୍ରକଳ୍ପ
ହୃଦିକରେ କାମ୍ପ ମନୋବାହିରେ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରିବାକୁ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ ଲାଭାନ୍ତ୍ର
ସେମାନଙ୍କ ସତନ୍ତ୍ରାନ ପରିମ୍ବଳା ଅଭିଭ୍ୟା

ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।
ଗାଁର ଦୁଃଖର ସତର କେବଳ
ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନ କରୁଥିଲା, ଲଣାଇ
ଅଛୁଁ ଯେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅମ୍ବନର ବ୍ୟକ୍ତି
ନିଷାହାର୍ଡେ ଅର୍ଥର ବିଶେଷ ଅନୁଭବ
ନଥ୍ବାସଦେ ଅଭ୍ୟକ୍ତା ଅଗ୍ରନ୍ଧାନ
ଦ୍ଵିତୀୟାର ଅମ୍ବନର କର୍ତ୍ତା କରିବା
କଲାନାହିଁ । ଉଦ୍‌ଧାର ଜୀବତ ମିଳାନ
ପଢ଼ନାୟକ ମନୋଯୁକ୍ତ ଭଦ୍ରନ ବଳିବା
ଜୀବନୀରମ୍ଭନଠ ସେବକ ଯୁଦ୍ଧ
ପଢ଼ାରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀରାମ ଅପ୍ରମାଦ
ବାଦ ଦେଇଲ ଅଧିକ କିମ୍ବା ଅମ୍ବନର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଗାକୁ ଏ ପୁଣିଗାକୁ ଲିଖିବା
ଦୁଇତିମାତ୍ରାର କାହାର ଚଳନ
ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ ଏହି କମହାର ଚଳନ
କେବଳ ଉତ୍ତରାରେ ସନନ୍ଦାନ
ପ୍ରାୟେ ଅନ୍ତରୁ ଏହି ଦେଶର ଉତ୍ତର
ମିଶ୍ରଗତର କିମ୍ବା ଦିନରେ ପ୍ରଧାନ
ହେଉଥିଲା ।

ଅଶ୍ରୁକୁଣ୍ଡ ଦେଖଇ ସ୍ଥାନ କରିଗୁ
 ଆମ୍ବଲ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷାମଳକୁ ଉତ୍ତର ପାଇଁ
 ପ୍ରାଣରେ କହନ୍ତୁ ମାହ ସେଇନ ମାତ୍ର
 ଅନୁମାନର ଭାବୀ ବୃଦ୍ଧିରଙ୍ଗକାରାହେଲେ
 ଶ୍ରୀଜନବିନ୍ଦୁ
 ସଂଖ୍ୟା ୧୩—ଛବିପତ୍ର

ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ରିକ ପରିଚୟ

କମିଶନର ସହେଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଣ୍ଟି
ଧାର ଗନ ଗାହାଦୁର ଦିଲାର ଅଣ୍ଟି
ଚାଲେଇବ ଜାରାର ଦବାର ସନ୍ତୋଷାଳିକାର
ମେ ଶେଖା ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ହେଲେ ।

ହିନ୍ଦୁ ପୁରୁଷ ମେ ଖେଳ ମାନ୍ଦି
କ୍ଷେତ୍ର ସମାଜାଲ୍ପର ସବୁ ସବୁ
ଜନର ଜାଗର ପ୍ରତି ହେଲେ ।

ପୁଣ୍ୟ ସବୁର ସକ୍ଷମିତାନାର ତେବେ
ଦିଲ୍ଲିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ତେବେଟି କଲେବୁର ତା
ବାରିକ ଚନ୍ଦ, ଚନ୍ଦ, ସାଲପୁର ସହିତକଳ
ନାହିଁ ଜାହ ପାପ ହିଲେ ।

ମିଶ୍ର ପାତ୍ର କରିବାକୁ
ବାଲେଖର ଜିନ୍ଦାବାଦ ମାହିମ୍ବେଟ ଓ କରେ
କର ଛେବଳି ।

ସବୁଜପୁଣି କଲେକ୍ଟର ମି ମୋଳ
ସେଇ ଅବଦୁଲ ହୁମ୍ବ ଠତଶା ସେଇ
ମେଖର ଅସିଧ୍ୟା ସେଇଲମେଖ ଯଥ
ଅନ୍ଧାଦର ଲବଦ୍ଧ ମାସର ଅବ
ସାର ହିଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର କିନ୍ତୁ ମାଜିଦ୍ଦେଇ
କଳେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର ଯେ ଉଚ୍ଚପ୍ରଧାନ ଥିଲା

ତେଣାର ପ୍ରେକ୍ଷଣେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରର
ମୁଦ୍ରା, ପି, ପି; ପଞ୍ଚମୁଦ୍ରାକୁ କଟକ ପୁର ତୁ
ବେଳେଷୁ ଉତ୍ତରାମାତ୍ରକର ବଳମୁଦ୍ରା
ଶମକା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

କଟକର ଅନବର ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କାରୁ
କମଳାଦିତ୍ୟ ରୀତ ଚୌଥୀ ଶ୍ଵର ହେଲି
ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ର କମଳ ଘାଇଲେ ।

ପ୍ରାନୀସ୍ୱ ହସ୍ତାକ୍ଷର

ପେଟ ଜମୁକାଳର ଦେବାଳ ଓଡ଼ିଶା
ଜମୁକୁ ଆହି ନାହା ପ୍ରାନରେ ପମଣ ରେ
ଜହାନ୍ତର କରୁଥିଲା । ଗତ ତା ୧୯ ଜାନୁ
ଆନ ପାଇ ଲକ୍ଷକରେ ଚାଲ କବତ୍ତି ଉତ୍ତ-
ସୁରର ପୋଳ ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ବାଦ ଯେ ତା
ସମୟରେ ଶାକନ କଲାରେ ଏକ ଶିଶୁ
ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚମ ଗୋପରେ କାହା

ସମ୍ବଲପରି ଆସନ ଦୁଃଖ କରାଯାଇଲେ ।
ପତ୍ରିତ ଜୟକଥୀ ଦାସ ଏବଂ ଏଲ୍. ଏ. ମେଡି
ଗୋପ ଦେଲାପୁଣେ । କବଚ କବଚାଳ
ସମ୍ବଲରେ ଅନେକ ପାତର୍ଶ କଥା ହେଠାତେ
ମହାବୟ, ପତ୍ରିତ ମନଦିନ ଦାସ, ସମ୍ବଲ
ଏବଂ ଅନ୍ୟକଥା ବିଭିନ୍ନାବେ କରାଯାଇଲେ ।

ନାମପତ୍ର

ଦୁଇବୁ ସମାବ ନିଷ୍ଠାଖଳ ପ୍ରେଇ
ମହାତମେହଳ ସାରକ ବିଦୟୁତକ ପରାମ୍ର
ଦର୍ଶକ କଥାର କରିଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସାଲମୋହର ପ୍ରକାଶିତ କଣ୍ଠେ ଏହାକୁ
ବୁଦ୍ଧାର ବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ବୈଶ୍ୟକ
ଦୀଗ କରିବେବାହୁଁ ।

ଅଭିଭୂତ ପରିମା ଏ ପ୍ରାୟକଳ ଏହି-
ଯଦି ବରଟେ ପଢାଯାଇଲୁ ଗୋଟିଏ ଅସୁନ୍ଦର
ହୋଇ ଥିଲୁ । ଜାହାଙ୍କ ପରିଧାର ବୈଳ
ଶରୀରର କରନ୍ତି ଅଶ୍ଵର କାହିଁ ହୋଇ-
ଥିଲୁ । କଷ୍ଟପାଳ ଗାନ୍ଧର ଥିଲୁ କିମେ
ଦେଖିବ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଜାଗୁରମାନେ
ବାହାକୁ ଦେଖିବଳ କ୍ରମକ କରିବା କହୁଛାଏ
ଦେଖିବାର କାହାର କରୁଥିଲୁ ।

ବସାବ ପହମାନଙ୍କରେ ତ୍ରିଶିଥିତ
ଯେତ ମୁଖ୍ୟତତ୍ତ୍ଵ କୋଣକ ପତ୍ରରୁ
ପାଦ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧମାନ ରେଖାନଗ୍ରୂ
ପଦକ ଲେଖିବୁ ନଥ ହୋଇଅଛୁ ।
ଜାହାର ଶୈଳକ ସମୀକ୍ଷା ଦ୍ୱାରାତ୍ମିତ ଏବଂ
ବନ୍ଧମାନ ରେଖାନଗ୍ରୂ ଦୁଇ ଯାଇଅଛୁ ।

କୁରନ୍ଦୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ପଦବିର ସମ୍ମାନକ
ଶାସନର ଲାଗୁ ହେବା ପାଇଁ ଏହାର ବାବୁ
ଅପରାଧକ ଅନ୍ତରେ ବଳିତ ପାଖା କରି
ଦେଇଛନ୍ତି ମୋତେ ଏହା ଜୀବନାବଳୀର ବିଷୟରେ
ବିଚାର କରିବାକାରୀ ହୁଏଛି ।

ବିହାର ଓଡ଼ିଶାର ନୃତ୍ୟ ଗର୍ଭଗାସ
ପାଇଁ ଦୂର କ୍ଷିପେନ୍ଦ୍ରିୟ ସମ୍ମାନ ଏହିକି
ତା ୫ ଦିନରେ ସବୁ ଶୁଭମନ୍ଦିର
ଦିଲକେ । ମେ ମାହ ତା ୧ ଦିନ ପର୍ବତୀ
ଥୋରେ ବହ ତା ୨ ଦିନରେ ବାହୀ
ଅର୍ଦ୍ଧମନ୍ଦିରରେ ଯାଦା ଦୂର ତା ୩ ଦିନରେ
ଥୋରେ ପଞ୍ଚମିକେ ।

—O—

ପରିଚୟରକ୍ ପତ୍ର

କାଳିଶ ଗୁରୁ ଟେନାଙ୍କ ଲାଇ ୩ ଟଙ୍କ
ବୁଲୁଳ ହାର ମାଧ୍ୟରତ କଣ୍ଠେ ଏ ପଦ ଆମୁ-
ମାନଦିନ କସିବେ ହୋଇଥାଏଛୁ । ପଦଲାଖିତ
ଦସ୍ତଖ୍ତ ସମ୍ମଦେଶ ଅହେମାକେ ପଚାରୀ
ଦେଉଥାଏ ଯେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବନ୍ଦିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାନକ କବ ନିଃସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ ଦେବା ଦିବେ ।
ଆକାଶବନ୍ଦୁ ପଦକ ପ୍ରକାଶ ଲାଇ ଆରିଲୁ
କାହିଁ ।

ଅଷ୍ଟମାଳୀକର ଅନୁଭୂତି (ଦେଖିଗଲି)

ବିଜ୍ଞାନାତେବେଳ ଅଧେଶାକୁମାରେ ବାଜର
ପାଇଲେବୁ ସେହିହିତୀ ଗମ୍ଭୀର କୁଳମରି
ହୋଇ ବଜ୍ଞାନ ବିଦେଶ ପ୍ରଧାନ ଶାନ୍ତି
ଉଚିତମ ଯେଖାଏ ପରିବ ମୋତେ
କଣାଇପରେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ବଜ୍ଞାନ
ସାହିତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦେଖିଥିଲୁ ଓ ଚଷିଦ
କୁର ମହାଦେବ ଘୋର ଦୂରେଦୂର,
ଅନ୍ତରୁ ତାଙ୍କର ଅଷ୍ଟମାନ୍ତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜହାନିକ ଓ ମୌଗୋଳକ ଜ୍ଞାନ ପଥେଥୁ
ଦାର ହିଂଦୁକୁ କବିଅତ୍ତ । ଏହାର ଜଣେ
ନୟ କହୁରଣ୍ଟି ବ୍ୟାକିରି ସାହାଯ୍ୟ
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ, ବୃକ୍ଷିକା ଓ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମିକ ପ୍ରାକ
କଳର ପ୍ରଭୁତ ପଥନ୍ତିନାନ ଏବଂ
କିମ୍ବା ପଦବାକର ଶ୍ରୀଜାନେନ୍ଦ୍ର ପତ୍ରଧାର-
ିତର ଜ୍ଞାନକାନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟାବଳୀର ସନ-
ନରେ ସକଳେ ଆଜନାନ୍ତମକ କବିପାଦ
ଆନ୍ତି । ଏହନ୍ତିକ ପ୍ରାକ ନୟରେ
ଫେର ଅନନ୍ଦରସ୍ତ ‘ଦେଉଳେବସ’
ଧାରିବା । ତଥେ ଭାଷ୍ପମୁକ୍ତ ଅନ୍ତର
ଶରୀର୍ଯ୍ୟ । କୁଠ ବରସମ୍ମରଣ ପୁରେ ଅଗ୍ନି-
ଶିଖ ଦେଇଣ, ଦେଇଣ, ପାତାକଣ

ଦେବତା ଏହି କୁଣ୍ଡରେ ଯରଦଳ ଥିଲ । ମାତ୍ର
କାଳର ମେମେସ୍ତ ଶର୍ଦ୍ଦରେ ସେ ଏହି
କଲୁଗ୍ରହାଲ, ଉନ୍ଧରଥରୁ ଜଙ୍ଗିଶିତ କେବୋଟି
କୁଣ୍ଡ ମାସ କରଖାନା ଅଛି । ଯେହି ସ୍ଵର୍ଗ
କୁଣ୍ଡର ଚନ୍ଦ୍ରପାତା ପଢାଦେଖିଲ କାହିଁ
ଆବଦିହୋଇ ଉତ୍ସମ ଅନ୍ତରେ ଘଟିଛି
ହୋଇଅଛି । ଅବଧି କୁଣ୍ଡମାନନ୍ଦର ଜଳ-
ନିମେଳ ସଂଗେ ପଦ୍ମତରାଳୀର କିମଧା
କମ୍ପୋଇଅଛି । କେଷିଲ କୁଣ୍ଡ କେବୋ-
ଇବ ଜଳ ଅନ୍ତର୍ମଳ ଓ ବିହଳ ରକ୍ଷି ।
ଶୀତକାଳରେ ତାହା କେଣ ପାଲୋଧିଗୋଣୀ ।
ରାଜ୍ୟାଛେବ ଲୁହକୁଣ୍ଡମୁହିବର ରକ୍ଷାରେ
ନନ୍ଦାଗୋଣୀ ଅଛନ୍ତି । କଟକ-ଦରଖାତରେ
ସେ ସ୍ଵର୍ଗଧାର ହେଲେ, ଯେହି ବନ୍ଦି-
ହାନିକ ପ୍ରାନ୍ତର ଯୌଦିବ ବନ୍ଦିଶବ ପଦ୍ମ-
ମଣିତେ କର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲ ।

ଦେବଦେବାଦର ମହିରମାନ ହ୍ୟ ଦେତାର
ଶବ୍ଦମାନ । ଦେବଜଣଙ୍ଗ କୁକନେଇର
ପରି ନାହା ଦେବଦେବାଦର କିମାସ ଚାଲାଏ
ଏକ ଶୁଣ୍ଡଦେବ ଦୁଇରେ ସରଫଳ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହା ପ୍ରାଚୀକରନ ଶୁଣ୍ଡ ଅପରା
ମନୋହର । ବାତ୍ରିନରେ ପ୍ରକରଣାଳିକ
ଏକ ଅରଣ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଯୁଗନେ ଉଷ୍ଣପ୍ରତିକ
ଓ ସ୍ଥାନେ ଦେବମନ୍ଦିରମାନ ବିଦ୍ୟମାନ
ରହ ଲୋହରାଦୁଇର ନଶ୍ୟନ ଏକ ଦୂରାଳି
କରୁଅଛି । ପ୍ରଥାରମ୍ଭକା ଦୁର୍ଲଭତା
(ଶୁଣ୍ଡର) ନାମୀ ଶିରନୀଷଟି ଦେଇଲା
ଦୂରାଳି ଚରଣଧୀତ କରି ନାହାର ନା
ପର୍ବତ ଚରାଅଛି ।

ଶୈରୁଷ ଦଳ ପ୍ରତିକର୍ଷା ଏଠାରେ ତେବେ
ନାଲର ବରିଜାସ ଯାହା ଓ କେମ୍ବରର
କୁଣ୍ଡଳେର ଯାଦାଯାର ଗୋଟିଏ ଦକ୍ଷତା
ହୁଏ । ବୌଦ୍ଧ, ବେତାରୋଳ ପ୍ରତିକ
ସ୍ଥାନରୁ ବଢ଼ି ସମ୍ବନ୍ଧ ଯାଦି ଅଧିକ । ଯା
ଗତ ହବଦିବିନ ଠେଠରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧରି । ଦେଖିଲ ଯାଦାର କେଉଁପ୍ରାନ୍ତରେ
ଓଡ଼ିଆସାଙ୍ଗ ଜଳାଦଳ, କେଉଁଠାରେ
ଦନ୍ତଶି ସନ୍ଧିଦେଲ, କେଉଁଠାରେ ବ
ପାଞ୍ଚ ଗା'ଶମାଲେ ନଳି । ଦଳର ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରସାର ଚିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳିର
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖାଇ ସମାଜର ଯାଦିମନଙ୍କରେ
ମନକୁ ଫରଣ କରୁଥାଏ । ସମ୍ର ଯାଦିପୁଲ
ଯୋଗ ଅଛେଇମାଲାରେ ଅଛେବିବ ହୋଇ
ଯାଦିମାନଙ୍କର ଜୟନାରମନ ଯରରେ ବିଶେଷ
ବିଧାକନକୁ ହୋଇଥାଏ । କେଣେ ଦେବ-
ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ଜାଗର ଜାଳ ପ୍ରାହୃତି
ପଣ୍ଡିତମାନେ ପ୍ରଦାତା କରୁଥାଏ । ୧୨
ଯତାବଳୀର ପଣ୍ଡଳରେ ପ୍ରାହୃତାଜଳମୂଳେ
ଦିଶେଦ୍ରୂପେ ଆଲୋଚନା ହେଲା ଦେବମନ୍ଦିର
ପରିରକ୍ଷାରେ ନମ୍ବ ଦେବ ସୁଧାକଳନକ
କୁଣ୍ଡଳରେ । ସୁହୃଦ ଜଳାୟାରର ଜଳମୂଳ
ଦେବକଳାରେ ଜାଗରଯାଦା ଦେଖିବାକୁ ବିଜେ-
ବିଥିରିଲ । ସାହାର ଯାଦାର ଗୋଟିଏ
ଅଧିକପଣ୍ଡାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲ ।
ପୁଲଶବଳ ଗନ୍ଧିରଙ୍ଗ କରିପାରେ । ଯାଦା-
ମୁଳରେ ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାଶ ଦୃଷ୍ଟିକା ଧ୍ୟ-
ାନ ହୋଇଥିଲ ।

କେତେ ଜାଗରିଯାଇଥାବଳୀ ଏଠାରେ ଗଜା-
ଯାହେବ ଗୋଟିଏ ଲୁହନ ବରତ୍ ପ୍ରଦଶୀଳ
ଗୋରାହଣ୍ଟୁ ଯାହା କି ମୁକିବର୍ଷ ଜାରେ
ଯାହାବଳୀ ପ୍ରଦଶୀଳ ହେବ । ଏହା ତାଙ୍କ
ବଳର ପ୍ରାସମ୍ଭବ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟ ।
ନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରମିଶ୍ର ପ୍ରଦଶୀଳ ମୁକୁ ନାନାଲୋକଦର
ନାନାପ୍ରକାର ଦୁଃଖରେ ମୁହଁତ ହୋଇ
ଦର୍ଶିତମାନଙ୍କର ନୟକ ମତହୁରର କରୁଥିଲା
ଏହିକି ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ
ବ୍ୟବାର୍ଥ କିମ୍ବା ବର୍ଗମଧ୍ୟ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ଲାଜାମାହେବର କଳିଥା ଦୟା କେମିମନ୍ତି
ମାମର ଧନକୁଳୀଙ୍କ ପଦଗଙ୍କ ପ୍ରେରତ
ବାରବେଦିଗାରୁଟି ଦେଖି ବର୍ଣ୍ଣକମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣମୟ ଅସଂଖ୍ୟାନିକ ହୋଇବେ
ବ୍ୟବୁଦ୍ଧର ଅନାଦ ଦେଇବ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ
ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶିଲା । କାମ୍ପବଦ୍ଧ ଉତ୍ସମାନେ
ଅନାର ଅଚାର ପ୍ରତାରବେ ଯୋଗ୍ୟ ଅସୁର
ବାଲସୁଲେ, ସେବେଇ କଷ ଅନନ୍ତର
ବାଲସୁଲେ । ଗୋଟିଏ ଦଶବର୍ଷ ବନ୍ଦୁ
କୁମାର କଳିକୁମାର ତଳ କୁଳକାନ୍ତରେ
ଦୁଃଖରେ କରାରୁନ୍ତରିବୁ କରାଇ,
ଯାହାକୁ କଳିମତ କରନାନ୍ତରନ ଦୟ,
ଯାହାକୁ ଏକମତ ପରିଚାରେ ପରାଇବା
ମାତ୍ରାପରିଷରେ ଦେଇବ ପର ପରି-

ମେବ କଥା, ଏହା ପାଠକମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ-
କରେ ଅନୁମୋଦ । ଗୁରୁର୍ବିଷ୍ଣୁ ତେ
ସାଧୁବଳ ଏହାର ବିଜ୍ଞାନେ ଅନୁବାଦ
କାଲ ଦେଇବୁଛି ମେଯ ଲଜ୍ଜାରୁ । ଆଶ-
କରେ ଯେମାନେ ଏ ବିଦ୍ୟାକୁ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଦ୍ୟାମର ନମେହେ ।

କାଗଜ ଦେବନ ଅଧିକ ଏ ସହିତ
ଯମୟରେ ପ୍ରଦୟନ ଶୁଦ୍ଧର ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରାଣ-
ଶରେ ଏବଂ ଶରୀର ଧୂର୍ବାର ବଚରଣୀ ସର୍ବ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ମାନନ୍ଦର
ପଦାର୍ଥକ ପଥର ହୋଇଥିଲା, ସର୍ବାସାହେବ
ସୁଦୁଃ ପେମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା
ସାର ପ୍ରକାନନ୍ଦର କୁଞ୍ଚାଦିତ ବର୍ଷପଥରେ ।
ବଢ଼ିବ ବୈଦେହୀସ୍ଵାମୀର ନେନର ଲାନେବ ଶକ୍ତି
ଶମାଦ୍ଵାରା ବାହୁ ଦେବବନ୍ଦୁଶାର ଦିନକ
ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ମୋଷ୍ଟିଏଇ କୁ ଲାଜଗମ୍ଭେରା
ପଠାଇ ବନ୍ଧିଟଳା ପୁରୁଷାର ପାଇଥିଲେ ।
ବୁଲାଯର କୁଣ୍ଡଳ, କର୍ଣ୍ଣବାୟୁ, ପଳୀ, ଦେ-
କର, ଚରମର ପକଳ ସମ୍ମଦ୍ଵାରୀର ଦେବକେ
କିଛି ଏ କୁଣ୍ଡଳ ଦେବାର ପୁରୁଷକ
ହୋଇଥିଲେ । ରଜାର ସବୁଜପାଦାର
ଜନ୍ମତ ବନ୍ଦୁରେ ନନ୍ଦାସାହେବ ବପର
ମନୋଯୋଗୀ, ଏହି ଘଟନାଟର କାହା
ଦେଇଲେ ଅନୁମିତ ଦେବ ।

ଉଚ୍ଚକଳ ଦୀପିକା ।

ଗଭୀରତ ପ୍ରାଚୀମନ

ଅନୁମାନକୁ ଗର୍ଭରେ ପହାଦିଲୁ
ଗଲାଯି କଟକ ଜଗତରୁ ଶୁଭମଳ
ଦେଖିଲେ । ସେଇବା କଟକର ତ ମେଡ଼-
କଥକୁ ସ୍ଵର ଦେଖି ଦନ ଧ୍ୟାଣ ସମୟରେ
ସବୁ ଉଚ୍ଛବିଗମକ ଦେବେ । ଶିଖ ଆମ୍ବୋ-
ମରନେ ଅନୁମାନକୁ ବଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତର
ଏବୁ ଆମନ ଓ ପରଦର୍ଶନରେ ଆବୀର
କୃତ ଫଳର ପରିବାହୀ । ଆମ୍ବୋମରନ
ଦେବର ଅଭିଭୂତ ଦେବ ଧ୍ୟାନକୁ ଦେବ ବିହାର
ଶୁଣି ଯରବାଜ ଅନୁମାନବର ଦୂର
ଆବୀର ଶୁଣାଯାଇ । ତହୀର ପ୍ରଧାନ
ବାରଣ ତେଣା ଶର୍ଵର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନବକଟର ଦୂର
ଦୂରରେ ଅକ୍ଷତିତ ଫଳ ଓ ନର ଦୃଶ୍ୟରେ
ଅନୁମାନକୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ନବମରୁ
ସୁଲବଦୀ ଅନୁଭବ କରିପରୁନାହିଁ ପ୍ରମାୟ
କିଞ୍ଚିତବ୍ୟକ୍ତିକ କିଞ୍ଚିତକ ଉପରେ ନିର୍ଭର
ଦରି ଉତ୍ତରା ମହା ସମୟେ ଅଛି କୋଣ
ସଥିରୁ ବୋଟିଏ ଧାରଣା କରନେଇ
ଏହା କିନି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ହୋଇ ବର୍ଣ୍ଣ-
ଯାଇ ପାଇଁ ମେଘେ ଯାହା ଅବେଦନ

ମଳଗାଡ଼ରେ ଯେଉଁବୁ ମନ୍ଦ ଘାସ
କାହା ଦୂରା ମେଲ ଓ ପାଷଣରେ
କେତେବେଳେ ପ୍ରନାମ ଦେଇଥିଲେ ମିଳା ଅସ୍ତିତ୍ବ
କରୁଥିଲା । ବର୍ଷମାନ ସେହି ମନ୍ତ୍ର ଜିଗନ୍ତ
ଯାଇଲେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ମୁହଁନ୍ତି ଗାନ୍ଧି
ମୁକୁଠି । ଉତ୍ତର ଶାଖା କେବଳ ସେହି
ହେ କିମ୍ବପମାନ ତଥା ଅଣିବା କରିବା ।
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କୁହାର କେବଳ ଧାର୍ତ୍ତା
କେବଳ ପାଦ କହିବାକୁ ଚାହିଁ । ଏହିବେ
କେତେବେଳେ ଯାନ ସଂକଷ୍ଟୀୟ ଦରେଖ
କରି କୁହାରି ଗେ । ଏକବେଳ ଅଗ୍ରତ୍ତା
ଯାନ ପାସକରି ପକାଇ ଅର୍ଥବାକ୍ରିୟାର ଅଧିକ
କେବଳ ବିକଳମହେଳ । ତଥାର ଅନେକ
ଯାନ ସତ ନେବୁଛେବେ । ସେମାନେ କଢକୁ
ଦୂରରେ କୁହାରେ ରେଖାରେ କିମ୍ବିପକ୍ଷକ
କିମ୍ବକ ଏହି ଅନ୍ତରେ ନିରାଜନାମ ଯହ
କରୁଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବିପକ୍ଷ କହିବେ
କିମ୍ବା କରିବେ । ମାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାନୀ
ମାନଙ୍କର ମୟ ଅମୃତା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କହୁ ମେମାନକ ସମ୍ବନ୍ଧ କି କଥିପା
ଦେଉଥିଲୁ କାହିଁକିଛି ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ
କାହିଁ ।

ମହାକ୍ଵାଣିକ ଉତ୍ତର

ମୋର ଦକ୍ଷ ଯାହା ତୁମାର ଧୂମ ଏ
ଅସାରଗତା ଗୋଲି ହୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି
ତାହା ମୋର ଜଳ ଏ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକେ
ତୁମ୍ଭ ଦେଖିବ ଥିବା କଣାଇଅଛୁ । କିନ୍ତୁ
ହୋଲି ପାଶରୀ ଏ ଏହିହପଦମେହୁ
ଦେଖିବାର ଏହିପଦମେ କିମ୍ବାକୁଳମ୍ଭ
ଦେଇଥିଲା । ଏହାରୁ ସରକାର ଆ
କୁର୍ରଳ । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକିର ଫଳର
ଦେହ ସରାହେ ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିବିଲୁ
ତେଣୁ ଯକାକ ପଦ୍ମସାଗର ଦାର୍ଢି କରଥାଏ
ତେବେ ଏହି ସରକାର ଏହାର ସମ୍ମତ ନ
କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡ ଧେଇ ପାଇ ଆହିଆନ୍ତା ମା
କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ସରକାର ତୁମର ହୋଇଥିଲୁ

ମୋର କଜ୍ଜ, ତହାରେ କୁଳରୁଷଙ୍କୁ ତେବେଷଣ ଅପ୍ରିତା ଆମୋଳ
ସଫଳ ହୋଇଲାହୁ । ତାହା ଏହି କୁଳ
ମୋର ମେତ୍ରକଳବଳ ବିପଳତାର ସମ୍ମାନ
ମାତ୍ର । ଗୋ ଜୀବନର ଉଦେଶ୍ୟ ଯିବା
ପଥରେ ବିଷଣୁ ଅପ୍ରିତା ପ୍ରଥମ ପ୍ରଗେଚର
ଦେଇଥିଲା । ଏହିଦେଶରେ ମୁଁ ମୁକ୍ତବେଳେ
ସାତ୍ତାପିତ୍ର କରସ୍ଥଳ ଧରଣୀ ଛଳିଏପି ତୁମ୍ଭେ
ଦୋଷାଦର ମଧୁନାହୁ । ମୋର ପେଣ
ପନ୍ଦର କିଷ୍ଟର ଓ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ତୋହା
ପ୍ରେସପରି କରାଯାଇ ।

ଅଛି କାର୍ଯ୍ୟ ମହିଳା ଦ୍ୱାରା କରିବାରେ କମି
ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଜଳ କାରଗାଳା ବୁଝି ଦେ
ଶାଇ । ଏହା ହୋଇନାହିଁ । ଏହା
ସମସ୍ତ ଜଳ କାରଗାଳା ମାନ୍ୟରେ କାରା
ଚୋଇ ଦେବାରେ କରିବାକୁ ଏହାକିମିମି
ଏହାକିମିମି କରିବାକୁ ଏହାକିମିମି

ଯାଇଲେ ତାହା କିମ୍ବା କରିବାକୁ
ପେଇଲୁ । ଉଥିମେ ପଢ଼ିଦେଉ ପଢ଼େ-
ଟରେ ଟଳାଏ ପଢ଼ିଲେ ମହାନଙ୍କ ତାତିରେ
ଦୃକଳ କାରଣାକା ଯୋଗୁ ଅଣାଏ
ପଢ଼ିବ । ମୋର ଏହି କାଣି ନମନେ
ନତାରୁ ରଖିବାରୁ ଥିଲୁ ଅବସ୍ଥା କରି
ଅତ ଧରିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଧରି ଥାହାପାଇଁ
ଲୋଇଅଛି । ଧରିମନେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ଦଦେ
ଧନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହା ମୋର ଦ୍ୱାତ୍ରି-
ଗତ ସବ୍ୟାମର ପଳିଗୁଡ଼େ, ଏହା ଶାନ୍ତି
ଓ ନିରୂପଦ୍ରବ ଜ୍ଞାନବୟଳ ।

ମୁଁ ଯେଇ ମନକର କାଣି ଓ ମନ୍ଦର
ପ୍ରତିପଦ ହୋଇ ଦଶାତୁମାଳ ହୋଇଅଛି
ମୋଳିକର କମ୍ପନ ଓ ବିରାପ ଅବର୍ଜନ
କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ କଟେଁ ଏହା ମୋର
କରିଗ୍ଯୁ ପୁଣିଲୀରେ ହେବା ଉଚିତ ଅବର୍ଜନ
କରିବେ ମୁଁ କରିବିଲା ।

ପଞ୍ଜାବରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ସହ କାଳେ
ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିକର୍ତ୍ତା ଏହି ଉନ୍ନତିକ ମଧ୍ୟରେ
ସାହୀଯ ସହୃଦେବଙ୍କ ଗମନ ହୋଇଥାଏଇ
ମୋର ଉଚ୍ଛବିଶ୍ୱାସ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉଚନରେ ଧଳ
ସମ୍ମରି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହେଉ ବିଶ୍ଵ ମୋର
ଜୀବଶ୍ରୀ ସାଧୁତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ
ମୁଁ ପେହିଧାର୍ତ୍ତ ପମ୍ପରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର
ଜୀବରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚବଶ୍ୱାସ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୁହିଅଛି । ଏହା ଗଦିଜହାନ
ଦେବତାଙ୍କ ସାଧୁତ ହୋଇଥାଏସା ଏହାହାବେ
କିମ୍ପ ଆମଦାନର ବେଦ ପ୍ରାକଟେ
ଆମଦାନର ବେଦ ଗୋଟିଏ ତୁ ତାଣେ ଏବେ ଏହି
କୁହା କୁହିଶ ସମ୍ମନ କରିବ ସତେ ପରିବ
ଦେବ । ଏହି କରିବରେ ଫେର ସମ୍ମନ
ମାର୍ଗ ପ୍ରମୁଖ ଦର୍ଶକ ।

ମାହୁରା ଢାକାପ୍ରତି ମୋର କିମ୍ବା ବହ
ବାର ନାହିଁ । ସୁମଧୁର ଗଣେ ଅସବୋଳ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସରକାରୀଙ୍କ କୌଣସି
ଦେଖିପୂର୍ବାବ ଏହି ଭାଇ ବନ୍ଦ କରିବେ
ଏହା ମୋର ଚକେଶ୍ୱର । ମେର ଯଦ୍ଵାରା
ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଧେରପାର ଅଜ୍ଞନକରୁଛି ବୁନ୍ଦେ
ପରିଚାରିତ ଦେଲା ଉଚିତ । ସୁମଧୁର
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏହି ଅଳଟ ଲାଇ କରିବାରକୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ତମର ଅପରାଧରେ ଏ ପ୍ରଥା ହୋଇ
ଦିଲା ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦୁମିଶ୍ଵର

ଶ୍ରୀ ରଧାକୃଣ ଦେବନ ଶୁଦ୍ଧିତେଜୀ
ମୁକ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ତା ପାଖୀୟ ଦୂଷ ଦୂଷ ଦୂଷ
ଶ୍ରୀ ଅବିଷ୍ଟିତିବାହୀନ ଓ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରପତନ
ଶା ନାମକର୍ତ୍ତନର ଶୁଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ତା ପାଖୀୟ ଓ ପାଖୀୟ କରମଦିନ
ଅଛୋଇଥି ଶ୍ରୀ ନାମକର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା
ତା ପାଖୀୟ ଦୂଷ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ନଗ
ହଂକର୍ତ୍ତନହୋଇ ନାମକର୍ତ୍ତନ ସାଇମାନ୍ଦୟକ
ତା ପାଖୀୟ ଦୂଷ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ନହା
ରଖେନ୍ତି, କମ୍ବୋଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷନ ଓ ନାମେ
ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ଶ୍ରୀ
ମନ୍ତ୍ରଜୀବି ମହାପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଶ୍ରୀ
ଏ ଦିନ ସନ୍ଧାନେ ଶ୍ରୀ ରଧାରମଣଦେବ
ମିମାକ୍ଷେପର ଦେବତାମାନ ଥାଇ ଶ୍ରୀ
ରଧାରମଣ ଦେବନ ନନ୍ଦାଦୂର ଓ ତର୍ମା
ବନ୍ଦୁତ୍ୱରେତେ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦାନନ୍ଦ ସମ୍ମିଳିତ
ଏକାକିକ ଶ୍ରୀମତୀ ରଧାରମଣ ମେ ମହୋନ
ଦୟାନ ହାତ ପରାତିତ ପରାପରାପର
ପରାପର ପରାପରାପର ପରା ପରାପରାପର

ଏଥର ଉସାର କାରୀ ଆମ୍ବା ହେବା
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚାଲାଗାନ୍ତରେ ଠାରୁ ରା ଯାଇବୁ
ଦିଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବେଳ ସକଳେ ଶବ୍ଦ
ଶୟାମର ଦେବର ଲୁଗାପାଶବ୍ଦ କଢ଼ି
ଯୋଗେ ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣନାନ୍ଦ ଧୀରଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେବତ ମାନ୍ଦିବ ହାର ଓଜାଇତ ହୋଇ-
ହୁଲ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣନାନ୍ଦଙ୍କେ
ସହାନୁ କୁନ୍ତ ଓ ସହସରିତା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଅଛନ୍ତି ତେମାଜବର ସତ୍ତବଧ ମହାତ୍ମା
ବନନ୍ଦେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦପଦମେ ପାର୍ଥକ
କହୁଅଛୁ ।

ପ୍ରେସରି ମହାମନ୍ତ୍ର ଉପରେ
ଲେଖକମାନେ ଦାସ୍

Q1 ८-४-३८ ५५

ରାଜପ୍-ରେଣ୍ଡାର

ବା ସର୍ବରୋଗହିତ

କୀବନ-ରୟକ

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିକାଳିଶି ୧୦୫୫ ଏବଂ ପ୍ରତିକାଳିଶି ୧୧୦ ପଥକିଂ ଓ ଡା. ମାଃ ସତ୍ୟାଚାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକାଜ୍ଞାନୀ ।

ଲଭ୍ୟରେକ୍ଷ୍ୟୁବିନ ଅତ୍ଯକ୍ଷମ ଆନିମଳ୍ଲ ବକାର — କଟକ,

କ୍ଷେତ୍ର ପାଠ୍ୟ

କେବୁର ପଦ୍ମାଖ୍ୟାନେ, ତଣାଙ୍କ
କାହାରଙ୍ଗେ ଯେ ଲାଜବିଷ୍ଣୁ ଅନୁରଥ
। ପା । ସମ୍ବନ୍ଧର । ମୌ । କହୁନ୍ତମ ମୁହଁମଦେ-
ତ୍ରିବାଚ ନନ୍ଦକୁମାର ଶ୍ଵେତ ଘରେ କିମୋଦ
ମଳ ଖୋପ ଓ ୩ ଜୀବନବସ୍ତର ଯୋଗ
ଏହିଦୁଇତର ସର୍ବ । କୁଣ୍ଡର ତତ୍ତ୍ଵ କାର
କରନ ଦେଇ ଯୋଗ ତତ୍ତ୍ଵ ତା ୩୫୨୨୨କ
ରେ ପ୍ରେସ୍ରେଚ-ସତ ହୋଇ ଅନ୍ତରୁ ଓ
କର୍ତ୍ତମନ ଅମ୍ବ ସତ୍ର ଶ୍ଵେତ ଘରେ କି
ମେହିକୁଣ୍ଡର ପଢ଼ ।

ପ୍ରଥମକୁ— ଏହିପ୍ରତିକ ତେଅନ୍ତରାରେ ବିଧାଦୋର ଥିବାରୁ ଏହିଶରେ ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ ହେବା ଦେଖିଯାଏସୁ ନିଜକୁ ବୁଦ୍ଧାର୍ଥ ମନେରୁଥାୟାହୁ । ଉପରୁ ପ୍ରତିକ ଯାହା ସରେ ଥିଲାକି ପ୍ରତିକ କଥାରେ ଭାବୁର ଜିମ୍ବା ଓ ଦ୍ୱାରା କିବାକୁ ଫେବନାଟି, ତିବେ, ତିରିଧା କିମ୍ବାରିରେ ପ୍ରଥମକୁମରେ ରେବର ନବାଳ, ସ୍ଥାନ୍ତିକ୍ୟ, ନାଟୀ, ନେବି, ନଳ, ମୃଦୁ, ଚହା ଆଫ ପ୍ରସାର ହାର ବେଗନକ୍ତିମୁ, ବେଚର ବିଧ୍ୟାଯାଧ୍ୟ ଲଙ୍ଘଣ, ପ୍ରାଚିକ, ମୁଦ୍ରିଯୋମ, ଦୁଇକା, ଜୀବଧ, ପଥିଗ୍ୟାଧ୍ୟ କଥିବୁଛା ଦେଇପାରିବେ । ମୂଳ୍ୟ ଟ ୩ । ୨୭ ଶାପୁଲ ଟ ୩ ।

କୁଳମୂର୍ତ୍ତି—ଏହାଙ୍କରେ ବନ୍ଧୁରବସ୍ତାନ, ସଂହକଣ୍ଡୋହ ଓ ବାଜର ଦେଖିଲାଯି, କିମ୍ବା କାହାର ଧୈରଜ, କାରଣ ତେଣ ଏ ଦୁଃଖର ପାକବିଧ ପାଞ୍ଚମୀରୁ ଉପଧିମାନ, କାହାର ଧୈରଜ, କାରଣ ମାରଣ ତେଣ ଏ ଦୁଃଖର ପାକବିଧ ପାଞ୍ଚମୀରୁ ଉପଧିମାନ, [ମୋଦକ, ତୁମ୍ଭ, ବହିକା ଅବକ ଓ ଅବଶ୍ଵ] ପଦବର ପ୍ରସ୍ତୁତିଗାଲି, ସତକରାଣରେ ଗୋଲବଦ୍ଧାଯାଇଥିବା, ଏ ବନ୍ଧୁର ଅନ୍ତରୀଳ ଦିରିଏରେ ପ୍ରଦେଶୀଗାନ୍ଧି ଏହି ପାର୍ତ୍ତ୍ୟକାରତା ପାଞ୍ଚମୀରୁ କିମ୍ବା କାହାର ମନ୍ତ୍ରକ ହୋଇଥିଲୁଛି । ମୁହଁ ଟ । ୧୯ କା ପାବନ ଟ । ୧୯

ଶ୍ରୀ ଜଳାବନ୍ଦିବିହାରୀ ପ୍ରକାଶ -

ମହାରାଜମ ଓ ଶର୍ଦ୍ଦିବ୍ୟ କ୍ଷାର ପ୍ରତିକ ଶତ ତେ ଅନ୍ଧପାରେ ସ୍ଵରକଳ୍ପ, ପଳକା ମାନବର
ପରି ସମ୍ମନନ୍ଦନ ବିଭବ କରି ଉତ୍ତରକ ଦୀଜ୍ଞଯାଏ ବେଶୀ ଓ ଦିବେଶୀ ନମାନ୍ତେ
ସେ ସବୁ ଶବ୍ଦଗଣୀ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକୁ ଆମେ ଯଥାବଧି ତାହା ସମ୍ମଦେଖିବ କଲୁ
କୋଟିବ୍ୟକ୍ତିରେ; ଉତ୍ତର ସଭକ ମୁଖି ଏକେଧ୍ୟାନ୍ତକ ଓ ଦେଲ; ଚାରି ଏକାନ୍ତର
ପ୍ରକାର ହୋମିପ୍ରାଣିକ ଉତ୍ସବରାଜନକ ମହାବରମୁଦ୍ରାରେ କୃତକାଳ ଉତ୍ସବର
ସ୍ଵର୍ଗବନ୍ଧୁକ ପଦକଳ ହେଲ, ଫଶାବାଧାରକ ଅଧିକାରୀ ଓ ଅତ୍ସବନ୍ଧୁରାଜରେ
ଦିଲକୁହଳ ଯେତ୍ରକୁନ୍ତୁ କରିଅଛି କରିପରିବ ଏହିକେବା ଅଲୋକିତ ଓ ହର୍ଷିତ
ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ବେଶୀରୁ ଅଭିନ ବ୍ୟକ୍ତିଦୀର୍ଘକଳ ଓ ଲାଭକ ତାତ୍ପରୀ
ମାନକର ବ୍ୟକ୍ତିକ ବ୍ୟକ୍ତିଶୂନ୍ୟବେଶର ୩.୫ଲଙ୍କା ରାଜସମ୍ରାଟୀରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶୂନ୍ୟମାନେ
ଏ ସମ୍ମାଧି ତ୍ୟଗ କରିବ ନାହିଁ । ମୁହଁ ରାଜୀ ମାନୁଷ । ଶ୍ରୀ ଜନର୍ଭନ ତତ୍ତ୍ଵରୂପ କହ—

କୋକ ଶାସ୍ତ୍ର ବା ଆଦଶାସ୍ତ୍ର

—ମୁହଁତେ ଗୋଟିଏକାଳ ଦରତିତେ — ସୁନ୍ଦରେ ତୋପେ ଶାନ୍ତିକେ ଏଫର ଲୁବରେ ଥାଏ
ମୁହଁତେ ଯାବନ୍ତୁ ଖୁପିବାପାଇଁ ପ୍ରେସ୍ ସ୍ଵର୍ଗକାହୁଁ । ଏହି ସୁନ୍ଦରେ ଚନ୍ଦସନ ମୁହଁତେ ଥାଏଇଁ
ପୂର୍ବର ପଠନ, ଲକ୍ଷଣ, ପତ୍ର ମିଳନ ଭାବ, ସର୍ବଜୀବ, ଲୋକେ ଥାଏ କଥା ପଥା, କେବଳ
ଥାଏ କପର ଏ ଅନ୍ତରେ ଲୋକାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ବନ୍ଧୁକାଳେ ଜୋଗନ୍ତି । ଏହାରେ ଥାଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ହୃଦ ପଦ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଶରୀର ବେହାରେ, କପର ଉତ୍ତରରେ କାହା କା ମୁହଁତ ବିପତ୍ତି; କିନ୍ତୁ
ସମ୍ମା କିଏ ଦରଦ କହିଥା ସୁବବ୍ରତ କୁଳଟା କା ଶାଖା ପ୍ରେମେକ ଓ କଲ୍ପାରୀ ଦୂର ନାନାନ
ପେଶୁ ବନ୍ଧୁର ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ଗ୍ରେ ଟିକ୍ ଏ ମାଧ୍ୟର ଟିକ୍ ।

